

LUNDS
UNIVERSITET

Socialhögskolan

Det blir inte ett brott förrän ett riktigt barn utsätts

**En diskursanalys av verksamheten Dumpens
rättfärdigande av sitt arbete kontra medias
framställning av deras utopi**

Linnea Trulsson &
Moa Michelsen

Kandidatuppsats (SOPB63)
HT 2022
Handledare: Linn Alenius Wallin

Abstract

Authors: Linnea Trulsson & Moa Michelsen

Title: It is not a crime until a real child is subjected.

A discourse analysis of the organization Dumpen versus the media's portrayed image of their utopia.

Supervisor: Linn Alenius Wallin

Assessor: Susanna Johansson

Dumpen is an organization whose purpose is to stop potential child sex offenders by having adults behind the activity pretend to be a child in order to expose these people who are seeking contact with these fictional children on their website. Dumpen's methods have been noticed and criticized in media forums, which has generated a debate publicly. Therefore, the study aims to examine how Dumpen justifies its work and how Dumpen is portrayed by the media, particularly in newspaper articles. This is done by analyzing the different actors' discourses. Consequently, this study adopts a social constructivist approach in which the media is seen as a participatory social actor in the establishment and reproduction of the study's focus area, Dumpen's website, and focus group, the potential perpetrators. The material consists of eight newspaper articles and Dumpen's website and has been analyzed through the Foucauldian discourse analysis. Through this, three discursive themes emerged: how a potential perpetrator is portrayed, who is portrayed as the victim, and the perception of legal security. The concepts of stigma and power also become prominent for our research area. The results of our discourse analysis are presented in our analysis and compared with previous research on the subject and our theoretical framework. In our result for our study, it appears that the portrayal of Dumpen's approach by Dumpen itself differs from the media. Discourses have a significant role through power, truths and untruths and it is noticed that Dumpen and the media focus on different arguments to strengthen their respective positions.

Keywords: stigma, pedophilia, child sex offenders

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Syfte och frågeställningar	5
1.2 Beskrivning av Dumpen	6
1.3 Förtydligande av begrepp	6
1.3.1 Uthängning	6
1.3.2 Medborgargarde	7
1.3.3 Medborgarjournalistik	7
1.3.4 Folkdomstol	7
2. Kunskapsbakgrund	7
2.1 Andra liknande organisationer	8
2.1.2 To catch a predator	9
2.1.3 Ecpat	10
2.2 Tidigare forskning	11
2.2.1 Digilantism	11
2.2.2 Barnas trygghet	11
2.2.3 Forskning om registrering av sexualförbrytare	12
2.2.4 Forskning om stigmatisering mot pedofili	14
3. Teoretiskt ramverk	16
3.1 Socialkonstruktivism	16
3.2 Diskurs och makt	17
3.3 Stigma	18
4. Metod	20
4.1 Analysmetod	20
4.3 Material	24
4.3.1 Dumpen	24
4.3.2 Artiklar	25
4.4 Etik	27
4.5 Ansvarsfördelning	28
5. Resultat & Analys	29
5.1 Den potentiella förövaren	29
5.1.1 Språkbruk och varningar	33
5.2 Framställningen av offer	35
5.3 Synen på rättssäkerhet	40
6. Slutsats	45
7. Avslutande diskussion och relevans för socialt arbete	47
7.1 Framtida forskning	49
8. Referenser	50

1. Inledning

“Att planera ett rån är olagligt och straffbart, men att planera att våldföra sig på ett barn är inte ett brott i Sverige! Inte ens att kontakta någon man tror är ett barn, skicka bilder och filmer på sig själv som inget barn ska behöva ta del av. Stämna träff med vad man tror är ett barn och dyka upp på mötesplatsen för att träffa vad man tror är ett barn är ett brott!! Det blir inte ett brott förrän ett riktigt barn utsätts!” (Dumpen 2022a).

Att sexualbrott mot barn är ett stort problem och något som väcker starka känslor respektive obehag hos allmänheten är det ingen tvekan om. De som ska skydda barn från att bli utsatta för all typ av brottslighet är lagstiftning och polisiärt arbete. Om arbetet som ska skydda barnen inte upplevs räcka till kan människor agera genom att sluta samman i olika syften. En verksamhet som arbetar för att barn inte ska behöva bli utsatta för ett brott innan man tar fast förövaren är Dumpen. Dumpens huvudsakliga arbete sker genom att vuxna personer bakom verksamheten utger sig för att vara ett barn alternativt att vara en vuxen person som kan erbjuda ett barn till personer som vill etablera kontakt med barn i sexuellt syfte. När kontakt upprättats arbetar Dumpen för att få till en träff med personen som vill ha kontakt med ett barn, väl på plats väntar Dumpen och konfronterar personen och publicerar sedan konfrontationen och kommunikationen som varit på sin webbsida (Nilsson 2022a).

Sexuellt utnyttjande av barn är ett stort problem i samhället. Utifrån vad statistiken visar var det under år 2021, 40 procent av alla anmälda våldtäkter som var våldtäkter mot barn (0 - 17 år). Siffran i procent motsvarar en siffra på 3913 brott, varav 2639 av brotten var brott mot barn under 15 år (Brå 2021). Vidare var det även en ökning om 60 procent i antalet polisanmälningar gällande utnyttjande av barn för sexuell posering år 2020 i jämförelse med år 2019. (ibid.) Denna brottsrubricering tenderar att förekomma i just utredningar om sexualbrott mot barn på internet, något som även kallas grooming. (ibid.) Siffrorna indikerar att detta är ett stort samhällsproblem. Att leva i en värld där barn inte tvingas utstå utnyttjande och övergrepp är önskvärt och det är därför förståeligt att vilja arbeta för att skydda barnen från dessa förövare.

Dumpen har under 2022 varit medialt uppmärksammade, en uppmärksamhet som uppfattas kritisk och detta framförallt mot Dumpens metoder. Vi har tidigare stött på organisationer med gott syfte och visioner där bemötandet och den mediala uppmärksamheten är övervägande positiv som exempelvis Ecpat som presenteras senare i studien. En person som också hängt ut personer online är aktivisten Linnéa Claesson. Claesson har tidigare drivit ett instagramkonto vid namn Assholes online där hon publicerade kränkande och sexistiska meddelande hon fått till sig. Claesson publicerade materialet precis som Dumpen men med skillnaden att hon aldrig publicerade vem avsändaren var. Detta i syfte att belysa det strukturella problemet och inte individen (Instagram 2022). Så hur rättfärdigar egentligen Dumpen sitt arbetssätt, och hur framställs de därtill i media? Med bakgrund i statistiken gällande sexualbrott gentemot barn ser vi det betydelsefullt att genom ett diskursanalytiskt perspektiv undersöka och förstå Dumpens tillvägagångssätt kontra den mediala uppmärksamheten för att etablera och problematisera respektives förståelse.

1.1 Syfte och frågeställningar

Syftet med denna uppsats är att förstå hur Dumpen rättfärdigar sitt tillvägagångssätt, kontra hur deras tillvägagångssätt framställs i media. Detta för att kunna analysera hur respektives förståelse skiljer sig åt och därtill vilka potentiella konsekvenser det kan medföra. Vi kommer att undersöka detta utifrån ett diskursanalytiskt perspektiv med följande frågeställningar:

- Hur framställer och rättfärdigar Dumpen sitt arbete?
- Hur framställs Dumpen i media?

1.2 Beskrivning av Dumpen

Som tidigare nämnt arbetar Dumpen för att barn inte ska bli utsatta för sexuellt utnyttjande. Dumpen utger sig alltså för att vara ett barn eller en vuxen person som kan erbjuda ett barn till de som vill etablera kontakt. Dessa fiktiva individer befinner sig i skilda forum där det finns ett uttalat sexuellt intresse för barn, där verkar Dumpens medarbetare för att locka potentiella förövare. Detta genom att invänta kontakt men också genom att själva vara kontaktsökande. Dumpen uppmuntrar vidare till träffar och har en kommunikation med personen, eller som Dumpen kallar det "gäddan" (Nilsson 2022a). Om Dumpen får till en träff, dyker Dumpens företrädare upp och konfronterar personen. Allt detta sker i offentligheten. De filmar processen och ifrågasätter beteendet, nekar personen till kontakten med ett barn i sexuellt syfte visar företrädarna upp bilder och sekvenser från chattarna. Personen exponeras sedan på Dumpens webbsida med namn, film och samtliga chattar som ägt rum. Dumpen lämnar sedan in allt material till polismyndigheten. (ibid.) Idag måste ett verkligt existerande barn vara den som blir utsatt för brott för att personer som tar kontakt med barn i sexuellt syfte ska kunna åtalas. Dumpens arbete och vision syftar till att ändra på detta så att potentiella pedofiler ska kunna åtalas utan att ett faktiskt barn ska behöva bli utsatt för övergrepp. Då det i Dumpens arbete är vuxna som chattar med vuxna är det enligt Sveriges lagstiftning inget olagligt som utspelar sig. Handlingarna de lämnar till polismyndigheten kan därför inte resultera i något åtal. Det krävs alltså att något olagligt har upprättats eller kommit fram i processen, det vill säga något mer än att ha tagit kontakt med vad de trodde var ett barn i sexuellt syfte.

1.3 Förtydligande av begrepp

1.3.1 Uthängning

Publicering av material i form av bilder, film alternativt information på internet som är av kränkande form. Detta kan definieras som främst näthat, förtal men också uthängning (Polismyndigheten 2022a). Uthängning är inget eget brott och är inte reglerat under någon

särskild lag, utan definieras utifrån handlingens art som förtal, förolämpning, ofredande eller trakasserier (Polismyndigheten 2022a).

1.3.2 Medborgargarde

Medborgargarde är en frivillig grupp som tar på sig polisiära uppgifter (Nationalencyklopedin 2022a). Grupperna brukar ofta rättfärdiga sitt agerande med motivationen att de behöver gripa in eftersom de menar att det inte finns en lag som reglerar det som enligt gruppen är problemet. De agerar alltså på grund av bristen på, alternativt i väntan på något, lagen tas i egna händer. (ibid.) Det kan också vara ett agerande baserat på en rädsla för att etablerade normer och regler kan överträdas. Grupperna brukar agera genom hot om våld alternativt faktiska våldshandlingar. (ibid.)

1.3.3 Medborgarjournalistik

Medborgarjournalistik är en form av spridning av en verklighets- och problembeskrivning av personer ur allmänheten som inte är yrkesprofessionella journalister. I takt med digitaliseringen kan i stort sett vem som helst agera medborgarjournalist, vilket i sin tur utmanar journalistiken som profession (Nationalencyklopedin 2022b).

1.3.4 Folkdomstol

En folkdomstol går att beskriva som en fiktiv domstol utförd av folket istället för tillsatta ämbetsmän. Folkdomstolar har också historiskt förekommit i kommunistiska samhällsordningar och förekommer även i sammanhang som avser politiska domstolar inom särskilda mål som inte tillämpar strikt lag (Nationalencyklopedin 2022c).

2. Kunskapsbakgrund

Vid sökning av tidigare forskning var vårt mål att finna artiklar som för vårt syfte och frågeställningar var intressanta. Vi såg att det var av vikt att studera hur den tidigare forskningen såg ut gällande just digitala uthängningsmetoder och olika typer av nätjakt. Parallellt såg vi även relevans i att illustrera hur den tidigare forskningen såg ut gällande

konsekvenser av detta. Alltså vad är resultatet av liknande metoder som Dumpens och hur ser attityder gentemot uthängningar ut. Att finna liknande uthängningsmetoder och forskning kring fenomenet var svårt i en svensk kontext då det är en relativt ny företeelse, vilket också motiverar genomförandet av uppsatsen ytterligare. Vi såg det relevant att jämföra med forskning från ett närliggande land så att värderingar är korrelerade med Sverige. Mot bakgrund av detta har vi valt att fokusera på begreppet digilantism som förklaras i den vetenskapliga tidskriften *Philosophy and Technology* (2017) och Heidi Mork Morells, vetenskapliga artikel (2020) om den norska organisationen Barnas trygghet. Vår målsättning med dessa var att finna ett högt förklaringsvärde kring fenomenet. Vi kom fram till samtligt material i avsnittet genom användning av Lunds universitets databas Lubsearch med sökord som “pedophile hunter”, “stigmatization of pedophiles” och “digilantism”. Avsnittet inleds med en beskrivning av organisationer med liknande vision som Dumpen, detta för att bredda förståelsen för fenomenet men också för att visa på hur organisationer med liknande syfte arbetat likt Dumpen eller genom andra metoder. Därefter presenteras den tidigare forskning som för studien är relevant.

2.1 Andra liknande organisationer

I detta avsnitt redogör vi för verksamheter som har haft en liknande utopi som Dumpen, det vill säga Inte ett barn till, To catch a predator och Barnas trygghet. Vidare redogör vi även för organisationen Ecpat som delar Dumpens vision men som arbetar på ett annat sätt. Vi ser det relevant att ha med denna bakgrund i förhållande till förståelsen för ämnet och då ett mer vidsträckt perspektiv till liknande tillvägagångssätt och vad respektive åstadkommit kan uppnås.

2.1.1 Inte ett barn till

Inte ett barn till är en förening som tidigare gick under namnet 2forty2. De har likt Dumpen arbetat för att uppmärksamma fall vid sexuellt utnyttjande av barn genom digitala plattformar (Inte ett barn till 2022). När vi försökte finna underlag till denna verksamhet fanns det sparsamt med information att få tag på och arbetet verkar idag gå ut på att tydliggöra och

uppmärksamma det sociala problemet med sexuellt utnyttjande av barn samt att arbeta opinionsbildande gentemot makthavare. Föreningens webbsida är aktiv med en webbshop där det säljs olika produkter med texterna “Kill your local Pedophile” och “Hunt your local Pedophile”. Överskottet av försäljningen skickas till organisationer som arbetar för kampen mot pedofili (Inte ett barn till 2022). Föreningen har också en facebookside med närmare 90 000 medlemmar, där delas olika inlägg med antingen kompetens eller opinion (Facebook 2022). Det har även funnits en annan liknande verksamhet i Skandinavien som också använt offentlig nätjakt som metod. En sådan förening är den norska motsvarigheten Barnas trygghet. Föreningen har använt sig av mediala forum för uthängningar, där chattloggar och annan information offentliggörs men i censurerat format. Verksamheten verkar däremot inte heller vara aktiv längre då de inte publicerat någon ny uthängning eller annan information sedan februari 2022. Mer om hur denna används i förhållande till vår studie illustreras i kapitlet tidigare forskning.

2.1.2 To catch a predator

En tidigare version av liknande koncept som *Dumpen* är den amerikanska realityserien “To catch a predator”. I artikeln “Mannen bakom ‘To catch a predator’ greps av polis”, från *Aftonbladet* (2019) beskrivs Chris Hansen, programledaren för serien, som personen som gjorde sig känd som pedofiljägare. I programmet konfronterar Hansen män som kontaktat minderåriga över internet för sexuella möten, med hjälp av en dold kamera. På de bestämda mötesplatserna avslöjade han männen innan de blev arresterade av polis (*Aftonbladet* 2019). De som tog kontakt med männen var i själva verket vuxna som utgav sig för att vara minderåriga (*Republic World* 2020). Vid flera tillfällen blev personerna bakom serien anklagade för att skapa nyheterna istället för att rapportera nyheterna. Anklagelserna kategoriserades som ett tillfångatagande som innebär att en brottsbekämpande tjänsteman provocerar en person att begå ett brott som det inte skulle vara helt osannolikt att personen begick (*Republic World* 2020). Realityserien hade premiär 2004 men slutade sändas år 2008 på grund av en omskakande incident. En man blev påkommen med att ha pratat och utbytt bilder med en fiktiv 13-årig pojke. Mannen dök inte upp till den planerade träffen med “pojken” därför valde kamerateamet för realityserien, tillsammans med polis, att bryta sig in i mannens hem. I samma stund avslutade mannen sitt liv. (ibid.) Det blev stor uppmärksamhet

kring händelsen och grannarna i området blev upprörda för att deras stad hade använts som lockbete (abc News 2006).

2.1.3 Ecpat

Ecpat är en ideell barnrättsorganisation och namnet är en förkortning för *End Child Prostitution, Child Pornography, and Trafficking of Children for Sexual Purposes*. Organisationen har en lång rad mål varav några av dem är; barn ska inte förekomma i övergreppsmaterial på nätet, barn som exploaterats sexuellt ska identifieras och upptäckas, sexuella övergrepp mot barn ska förebyggas genom att förövare upptäcks samt att förövare och potentiella förövare söker och får adekvat hjälp (Ecpat 2022). Till skillnad från de ovan nämnda organisationer och deras metoder så arbetar Ecpat med ett annat tillvägagångssätt. De arbetar med påverkansarbete och lagstiftningsfrågor för att stärka skyddet för barn mot sexuell exploatering. Deras arbete har bidragit till konkreta lagändringar där även en grundlagsändring är inkluderad. I maj 2022 presenterade EU-kommissionen ett förslag till en ny lagstiftning som skulle innebära ett obligatoriskt ansvar för internetföretag att förebygga, upptäcka, rapportera samt ta ned bilder och filmer på sexuella övergrepp mot barn från sina plattformar. Detta är ett exempel på ett lagförslag som Ecpat arbetar med, tillsammans med beslutsfattare och Ecpat International, för att bli stiftad lag. (ibid.) Andra delar av organisationens påverkansarbete rör andra lagstiftningar och teknologiska åtgärder, bland annat att betaltjänster inte ska kunnas användas för köp av bilder och filmer på barn och att barnets rätt till skydd ska gälla överallt i världen (Ecpat 2022). Ecpat har även en plattform på sin hemsida där både barn och vuxna i barns närhet kan få hjälp och stöd. De kan exempelvis hjälpa till att ta ner nakenbilder som har spridits på nätet. På organisationens hemsida markerar de att deras arbete avser stora mål som de inte kan uppnå ensamma och därför samarbetar de med många aktörer, bland annat med polis, företag och andra medlemsorganisationer. (ibid.)

2.2 Tidigare forskning

2.2.1 Digilantism

I en vetenskaplig artikel från tidskriften *Philosophy and Technology* (2017), *Digital Vigilantism as Weaponisation of Visibility*, skriver Daniel Trottier om digital vigilantism. Detta är, likt medborgargarde, en grupp vars strävan är att agera utan laglig befogenhet då en anser att rättsväsendet alternativt myndigheter inte räcker till. Det som skiljer begreppen åt är främst digilantismens fokus på internet och spridning till mer än bara ett geografiskt område men också våldsanvändningen (Trottier 2017, s. 56f). Trottier gestaltar hur dessa digilanter publicerar hemadresser, namn, bilder, kontaktar arbetsgivare och offentliggör annan personlig information om individer de anser vara normbrytare alternativt lagöverträdare. (ibid.) Den digitala spridningen anses vara deras främsta vapen. Detta genererar i första hand ett kulturellt våld som Trottier menar kan leda till stigmatisering som i sin tur kan leda till svåra sociala konsekvenser så som ingen etablering på arbetsmarknaden och isolering. (ibid.) Själva publiceringen kan också resultera i att flera sluter sig samman och fysiskt våld kan då vara en konsekvens. I artikeln drar Trottier slutsatsen att den digitala uthängningen i första hand används som ett straff gentemot de potentiella förövarna men också hur det används som ett medel med syftet att varna allmänheten för en potentiell fara samt något som ska verka avskräckande för andra gärningsmän.

2.2.2 Barnas trygghet

Heidi Mork Morell, professor i kriminologi och rättssociologi i Oslo, har studerat den tidigare nämnda digilantgruppen Barnas trygghet. Studien syftar på fenomenet pedofiljägare som exponerats i Norge efter organisationens uppkomst och analyseras utifrån aspekter kring om organisationens ändamål rättfärdigar deras arbete (Mork Morell 2020, s. 660). I förhållande med internets utveckling har sociala medier bidragit till en ny publik. Utvecklingen har medfört att det är lättare att delta i samhällsdebatten, vilket leder till både möjligheter och utmaningar (Mork Morell 2020, s. 661). Sociala medier möjliggör en offentlighet genom att allmänheten kan ta del av informationen. Samtidigt bidrar det till en ny typ av brottsbekämpning och folkdomstol. Tillgängligheten leder till möjligheter att kunna dela och kommentera i mediala forum med kompletterande (och provocerande) reaktioner. Det vill

säga, folkdomstolar utmanar rättsväsendet. Utmaningarna mot rättsväsendet leder till att spridningen kan bli mer omfattande och dessutom på felaktiga grunder. Det kan till exempel handla om att en potentiell förövare blir dömd av allmänheten innan personen i fråga har blivit åtalad eller dömd (eller frikänd) (Mork Morell 2020, s. 661).

Uthängningarna som utförs av allmänheten kan orsaka svårigheter i det polisiära arbetet. Privatpersoner som agerar utredare kan vara medhjälpare för polisen, däremot är det mer som tyder på att dessa medhjälpare förstör polisens utredning alternativt försvagar rättssäkerheten (Mork Morell 2020, s. 663). Organisationen Barnas trygghet är ett exempel på när privata utredare har orsakat hinder för polisens arbete genom deras arbete med att sätta dit pedofiler. I studien framkommer ett dilemma för polisens arbete i samband med organisationer som Barnas trygghet, nämligen om polisen antingen ska samarbeta eller bekämpa denna typ av organisationer. (ibid.) Det växande användandet av internet och sociala medier skapar alltså inte bara nya möjligheter att skapa brott, utan även nya former av offentlig och privat brottsbekämpning. (ibid.)

Mork Morells konklusion landar i att pedofiljägare kan försvaga det långsiktiga arbetet med att bekämpa sexuella övergrepp mot barn (Mork Morell 2020, s. 690). Mork Morell kommer även fram till en annan viktig slutsats, nämligen att organisationer som Barnas trygghet och deras tillvägagångssätt kan öka barns exponering för sexuella övergrepp. Genom att offentliggöra material från uthängningar kan deras anhängare få en snedvriden bild av dels vem som utgör det största hotet mot barns säkerhet och hur dessa individer får kontakt med barnen (Mork Morell 2020, s. 690).

2.2.3 Forskning om registrering av sexualförbrytare

I USA finns dataregister utformade för allmänheten som har skapats i syfte att ge medborgare möjligheten att ta del av information om personer som tidigare begått ett sexualbrott. I tidigare forskning har en studie gjorts baserat på allmänhetens kunskap och användning av ett internetregister av sexualförbrytare i New Jersey (Boyle et al. 2014). Registrert benämns som New Jersey Sex Offenders Internet Registry (NJSOIR). Studien visar att sexualförbrytarregister som NJSOIR kan öka allmänhetens kunskap om sexualförbrytare och

(i sin tur) kan förhindra framtida sexuella övergrepp. Däremot syntes inga resultat som pekar på att registret direkt kan förhindra sexuella övergrepp (Boyle et al. 2014). Registrets slagkraft blir inte särskilt starkt utan istället begränsat på grund av medborgarnas begränsade tillgång och bristande medvetenhet om att sådant register finns tillgängligt. (ibid.)

I Anderson och Samples (2008) studie *Public Awareness and Action Resulting From Sex Offender Community Notification Laws* visas att denna form av register har forskats på ytterligare. Till skillnad från den förra studien (Boyle et al. 2014) har denna sitt forskningsområde i Nebraska (Anderson & Sample 2008). Syftet med forskningen var att undersöka i vilken grad medborgarna fick tillgång till registerinformationen. Det som skiljer den från Boyle et al. (2014) är att forskningen även behandlar vilka känslor informationen framkallar samt vilka förebyggande åtgärder som sedan vidtas av medborgare (Anderson & Sample 2008). I sexualförbrytarnas register kan webbesökaren finna adress, telefonnummer, körkortnummer, fotografi och annan information om sexualbrottslingen. (ibid.)

I Anderson och Samples (2008) avhandling undersöktes ett 40-tal före detta sexualförbrytare på en behandlingsinrättning. Det framgår en oklarhet i om denna form av register uppnår det avsedda målet, nämligen att minska återfall i brott, däremot är forskarna överens om att dessa register har skapat oavsiktliga konsekvenser. (ibid.) Sexualförbrytarna rapporterar att de upplever trakasserier, social isolering, stigmatisering och känslor av utsatthet som ett resultat av dessa register, vilket kan föranleda till ytterligare svårigheter, på både individ- och samhällsnivå. De före detta förövarna har även upplevt förlust av anställning, bostad och sociala relationer som resultat av anmälningsförfaranden (Anderson & Sample 2008). I Anderson och Sample (2008) redogörs Malesky och Keims (2001) undersökning av samma fråga inom mentalsjukvården. Av de tillfrågade svarade mer än 80 procent att de trodde att en anmälan inte skulle påverka andelen barn som blir offer för sexualbrott (Anderson & Sample 2008).

2.2.4 Forskning om stigmatisering mot pedofili

Pedofili är en sexuell störning som innebär att någon har ett sexuellt intresse för barn (Nationalencyklopedin 2022d). Att vara pedofil är inte olagligt, det avvikande beteendet kan ta sig uttryck på flera sätt varav vissa är olagliga så som: våldtäkt mot barn, barnpornografibrott, sexuellt övergrepp mot barn alternativt utnyttjande av barn genom köp av sexuell handling alternativt sexuell posering. (ibid.) Listan kan göras lång men brottsrubriceringen förutsätter däremot inte att förövaren är pedofil. I förhållande till vår uppsats är det aktuella problemet ett kontaktsökande med barn i sexuellt syfte, vilket är ett brott och refereras ofta till begreppet grooming (Polismyndigheten 2022b). Handlingen är brottslig men förutsätter inte diagnosen pedofili. Karolinska institutet förklarar pedofili på följande sätt:

En sexuell störning hos en person i åldern 16 eller äldre med upprepade starka sexuella fantasier, sexuella dragningar eller beteenden riktade mot prepubertala barn (13 år eller yngre).

(Karolinska Institutet 2022)

Det är alltså ett komplext begrepp att använda och även något som lätt förväxlas av allmänheten (Jahnke & Hoyer 2013, s. 169ff). Att sexualbrott mot barn övervägande förknippas med pedofili har visat sig leda till omfattande diskriminering av gärningsmannen oavsett handling (Jahnke & Hoyer 2013, s. 172ff). Att bli utsatt för diskriminering är därtill inte något som förbättrar situationen utan snarare genererar i psykisk ohälsa som personen sannolikt inte söker vård för. (ibid.)

2.2.5 Forskning om konsekvenser av stigmatisering av pedofili

Det finns omfattande forskning där det existerar ett samband mellan pedofili och psykisk ohälsa (Raymond et al. 1999, s. 786f). Det går att se en tydlig problematik kring psykisk ohälsa samt känslor av skam och rädsla för att söka hjälp. Det går att tyda en viss medvetenhet hos personer med ett sexuellt intresse för barn kring att det faktiskt är ett

problem och även fast det finns en vilja hos många att få bukt med problemet går det inte vidare på grund av stigmatiseringen och föreställningarna kring ett bemötande av vården.

B4U-ACT är en allians av yrkesverksamma terapeuter och forskare som arbetar främjande mot en vetenskaplig förståelse riktad mot personer som känner en attraktion till barn. Dessa har i en enkätundersökning (2011a) undersökt personer med en sexuell attraktion till minderåriga. Resultaten tydliggör hur psykisk ohälsa är närvarande hos deltagarna i undersökningen. Hälften av deltagarna som deltog i enkäten rapporterade att de någon gång övervägt självmord på grund av sitt sexuella intresse för minderåriga, en del hade planerat att begå självmord (32 procent) och en annan del av deltagarna hade försökt begå självmord (13 procent). I undersökningen framkommer att många inte hade någon att samtala med (67 procent) och många hade även sökt hjälp utan att få det (40 procent). (ibid.) Det var även en hög andel som uppgav att de inte skulle söka hjälp inom mentalvård för sina intressen och därtill var det även en hög andel som menade att mentalvårdspersonal inte agerade empatiskt. Flera svar i enkäten som härledde till hjälpsökande visade på ett bristande förtroende till vården. Dels att bli bemött av personal kring en så stigmatiserad problematik, men också oro om att personalen skulle svika sin tystnadsplikt. B4U-ACT (2011b) har gjort ytterligare en enkätundersökning riktad mot samma målgrupp där en stor procentandel, 58 procent, uttryckte en vilja att söka vård för aktuell problematik men rädslan för bemötandet satte stopp för det. (ibid.) Parallellt som detta, framstod det i studien att avsaknaden av vård påverkade personerna avsevärt. Detta genom psykiska symtom såsom tidigare nämnda självmordstankar respektive självmordsförsök, depression och isolering. (ibid.) I en annan enkätundersökning av Wilson & Cox (1983) deltog 77 medlemmar från en självhjälsgrupp riktad mot vuxnas sexuella intresse för barn. I även denna belyser resultatet att en hög andel av deltagarna hade en tendens till depression, kände sig isolerade och frustrerade över sitt sexuella intresse. (ibid.)

Det blir tydligt hur personer med en sexuell dragning till barn upplever stigmat så omfattande att de inte kan, vågar, alternativt orkar, söka hjälp. Det finns ett bristande förtroende för vården då stigmatiseringen genererar en rädsla för dåligt bemötande. Flera uppger också att de inte vet var eller vem de ska vända sig till (B4U-ACT 2011a; 2011b).

3. Teoretiskt ramverk

Det teoretiska ramverket i vår uppsats förhåller sig till ett socialkonstruktivistiskt perspektiv med utgångspunkt i en Foucauldiansk syn på teorin diskurs. Därtill har vi använt begreppen makt och stigma för att besvara våra frågeställningar. Vår ambition med det valda teoretiska ramverket var att kunna urskilja och analysera vad respektive deltagare konstruerade i debatten. Vår uppfattning är att det är viktigt att synliggöra respektive medvetengöra olika diskurser, alltså *varför* respektive *hur* vi talar och beskriver särskilda fenomen för att kunna besvara våra frågeställningar. Alltså hur rättfärdigar Dumpen sitt tillvägagångssätt och hur framställs det i media? Genom ett ifrågasättande får vi en vidare förståelse kring de olika uppfattningarna. Något som är fördelaktigt med en diskursanalys är att teori och metod naturligt sammanlänkas (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 10). För denna uppsats ser vi det relevant att ta in skilda perspektiv och uppfattningar i ett integrerat innehåll, det ger oss en bredare förståelse inom området. Vi kommer således i detta avsnitt att redogöra för det socialkonstruktivistiska perspektivet, en Foucauldiansk syn på diskurs och begreppen makt och stigma.

3.1 Socialkonstruktivism

Inom socialkonstruktivismen ses samhället som kontinuerligt skapat i sociala processer mellan människor. Socialkonstruktivism är ett perspektiv där kritiken riktas mot vår förförståelse och för givet tagna hållning till oss själva och världen (Burr 2015, s. 3ff). Ett välkänt exempel är en ifrågasättning gällande kategorierna “man” och “kvinna”. Något som anses vara sanningar men som socialkonstruktivismen likställer med uppdelning av “långa” och “korta”. (ibid.) Fenomenet ses som sanningar respektive fakta och uppmanas av socialkonstruktivismen att snarare ses som observationer som är konstruerade och som bör ifrågasättas. (ibid.) Inom socialkonstruktivismen anses kompetens och mening skapas genom samverkan och kommunikation, detta då det konstruerar världen. (ibid.) I förhållande till dessa konstruktioner är det betydelsefullt att erhålla en kritisk ställning och erhålla en förståelse för hur fenomen skapas (Burr 2015, s. 11). Det är viktigt att ha i beaktning att respektive individ har sin egen kontext och därför sina egna sanningar, detta kan bland annat

bero på kulturella respektive historiska sammanhang. Att individer kan ha olika kontexter respektive sanningar är också anledningen till exempelvis konflikter och meningsskiljaktigheter. På samma väg är den egna kontexten också anledningen till att individer kan dela sina sanningar och sluta samman (Burr 2015, s. 4ff). Vilket för vår uppsats blir relevant då vi vill förstå Dumpens observationer och sanningar, kontra medias framställning av Dumpen. Då vi ser att media har en kritisk hållning och att det råder meningsskiljaktigheter möjliggör också perspektivet en förståelse av dessa och varför det kan vara så. Det är viktigt att tillägga att kunskap och sanning inom socialkonstruktivismen alltså ses som en föränderlig produkt baserat på kontext och tid, därmed finns också en avsaknad av en objektiv verklighet och det går att se tendenser av en form av relativism.

3.2 Diskurs och makt

Diskursteori syftar till en förståelse av det sociala som en diskursiv konstruktion vilket innefattar de sociala fenomen som kan analyseras med diskursanalytiska redskap (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 31). Begreppet diskurs används för att på ett bestämt sätt tala om eller förstå världen (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 7). Filosofen Michel Foucault förklarade diskurser som övningar vilket bildar de objekt som de talar om. Förklaringen innebär att en och samma händelse, upplevelse eller uttalande kan skapa olika diskurser beroende av vilket perspektiv den omfattas av och vilken kontext diskursen befinner sig i och i förhållande till omvärlden (Burr 2015, s. 74f). Socialkonstruktivism och diskurs är sammanlänkade då diskurserna agerar produktivt i förhållande till konstruerandet av kompetens och sanningar. I en socialkonstruktivistisk kontext är alltså diskurser något som skapar mening och betydelse. När en kommunikation om ett fenomen sker, alternativt ett deltagande i en konflikt sker, så agerar individer utefter en diskurs. Det är genom dessa diskurser i förhållande till vårt valda perspektiv det möjliggörs ett svar och en förståelse för vad som kommer att undersökas i vår uppsats.

I förhållande till diskurs, och närmare bestämt diskursanalys som vi senare i uppsatsen kommer att redogöra för, finns det olika vägar att gå. I vårt fall kommer vi att inrikta oss på

en diskursanalys utifrån en Foucauldianskt syn (Carabine 2001 s. 267). Det vill säga att vi undersökt förhållandet mellan makt och kompetens inom diskursen. Makten härstammar inte från en individ utan konstrueras och levs upp till inom diskursen (Carabine 2001 s. 275). Konstruktionen inom diskursen kan därför ses som ett resultat av makt. Makten kan generera i en subjektivering och just vardagsspråket är maktens centrala plats (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 44ff). I vardagsspråket gömmer sig samtliga sanningar, osanningar och normativitet. För att tydliggöra menar Foucault att diskurser kan utgöra viktiga verktyg som därmed kan användas genom makt och kontroll. Det vill säga att med dessa verktyg möjliggörs ett inkluderande kontra exkluderande baserat på det accepterade av allmänheten. (ibid.)

3.3 Stigma

Erving Goffman, professor i antropologi och sociologi, utvecklade ett perspektiv för att förstå fenomenet stigma. Goffman beskriver stigma som normer, förväntningar, krav och egenskaper som utgör fenomen i samhället (Goffman 2020 s. 23). Det första avtrycket på samhällets förväntningar och föreställningar relateras till hur en individ bör vara, se ut eller uppträda (Persson i Goffman 2020 s. 7f). Värdena är både inofficiella och kan komma i uttryck i ett samhälles lagstiftning, i exempelvis en lagreglerad särbehandling av vissa grupper av människor. Dessa värden och normer skapar en stigmatisering som förvandlar en person till ett offer utan att personen i fråga kan råda över det. (ibid.) Perspektivet förklarar det konstanta i stigmabegreppet, nämligen att de flesta människor strävar efter ett socialt erkännande. (ibid.) Goffman identifierade tre grupper av stigmat; kroppsliga missbildningar, fläckar på den personliga karaktären och gruppstigma. För vår uppsats blir gruppstigma intressant då individen som tillhör gruppen blir antingen utstött eller socialt brännmärkt, vilket innebär att det finns ett bakomliggande *vi* och *dem* tänk (Persson i Goffman 2020, s. 9).

Goffman menar att det finns två typer av grupper som kan urskiljas, varav båda ställer sig sympatiska till den onormala personen. Den ena gruppens sympati kommer från att de bär på samma stigma som personen själv, de har alltså en vetskap om hur det är att bära på detta

speciella stigma själv. Med hjälp av erfarenheten kan de beklaga sig för varandra och få moraliskt stöd utan att känna sig besvärad (Goffman 2020, s. 46). Den andra gruppen är istället de personer som blir uttråkade av de olycksdrabbades berättelser. Personen i denna grupp som själv bär på stigmat menar att det värsta straffet är att behöva vara omkring personer som bär på samma stigma och behöva ta del av likartade berättelser (Goffman 2020, s. 48). Vanligen önskar stigmatiserade personer en slags gemenskap bland medlemmarna av en viss kategori. Det finns till och med klubbar med varierande grad av frivillighet, som exempelvis den nationella organisationen Anonyma Alkoholister med en hel ideologi åt sina medlemmar (Goffman 2020, s. 49f). I de flesta stigmakategorierna omtalas samtliga medlemmar som en grupp – som *vi* eller *vårt folk*. Att tillhöra en kategori ökar även chanserna för att personen kommer i kontakt med en annan kategorimedlem som i sin tur leder till att de knyter förbindelser till varandra (Goffman 2020, s. 51). För vår uppsats blir begreppet stigma relevant i förhållande till de potentiella förövarna då personerna i fråga kan kategoriseras in som de onormala utifrån de olika grupperna. Vi tillämpar även stigmabegreppet utifrån våra valda tidningsartiklar, där det blir intressant hur media framställer de potentiella förövarna och hur detta kan bidra till att personerna i fråga blir stigmatiserade. Medias framställning av de uthängda personerna blir på så vis också intressant för vår uppsats.

Vår teori består alltså av ett socialkonstruktivistiskt perspektiv med utgångspunkt i en foucauldiansk inspirerad diskursteori. Utöver detta har vi använt oss av begreppen makt och stigma. Med hjälp av detta teoretiska ramverk, bakgrund och tidigare forskning har våra frågeställningar för rådande studie besvarats. Vi är medvetna om de invändningar som ofta kännetecknar perspektiv och teorier som betonar en viss relativism. Det vill säga, där det inte finns en objektiv kunskapsbas då allt är beroende av kontext och det är svårt att definiera något som är sant respektive falskt (Winther Jørgensen & Phillips 2000, s. 11f). Vårt syfte med studien är inte att presentera en objektiv sanning, vi vill istället förstå och presentera Dumpens rättfärdigande av sitt arbete kontra medias framställning av Dumpen. Detta genom att förstå respektives etablerade sanningar.

4. Metod

För vår studie kommer vi att använda oss av en kvalitativ metod, närmare bestämt en diskursanalytisk metod. En diskursanalytisk metod används för att synliggöra och förstå frågor om diskurser, sociala konstruktioner och sanningsanspråk. Det teoretiska ramverk som vi använder möjliggör en analys med centrering på kommunikation, uttryck och ord. I förhållande till vårt syfte och undersökningsområde vill vi tillämpa en diskursanalys för att granska språket, sammanhanget respektive uppfattningarna som Dumpen och media använder sig av. I detta kapitel kommer vi att redogöra för vår analysmetod och hur vi har gått tillväga när vi utformat vår diskursanalys. Vi kommer även att diskutera hur vi gått tillväga gällande vårt urval och avgränsning för vårt arbete, redogöra för våra etiska ställningstaganden och principer som är relaterade till vårt forskningsområde samt hur ansvarsfördelningen för studien sett ut.

4.1 Analysmetod

En diskursanalys kännetecknas genom att språket är i fokus och som i sin tur producerar den sociala verkligheten. För vårt undersökningsområde kommer vi utgå från en Foucauldiansk inspirerad diskursanalys. Denna form av diskursanalys görs genom att studera olika makt- och kunskapsdimensioner som konstrueras i diskursen och i förhållande till termer av "sanningar" (Carabine 2001, s. 275). Diskurser kan som tidigare nämnt förklaras som uppsättningar av socialt och historiskt konstruerade regler som utmärker vad som är och inte är. (ibid.) Foucault exemplifierar detta genom hur sexualitet har producerats annorlunda historiskt sett och utifrån diskursens funktion. Kunskaperna om sexualitet skapar "sanningar" och framställer vad som är normalt och naturligt samtidigt som de sätter gränser för vad som är lämpligt. Exemplet illustrerar hur diskursen är sammankopplad med makt där även kunskap blir en effekt av makt. (ibid.) Eftersom vår diskursanalys innefattar mer än en studie om språk, måste vi i vår analysmetod även se den utifrån det sociala sammanhanget, det vill säga, hur makt (och kunskap) förekommer samt distribueras. Vi såg tidigt i vårt material olika uppfattningar respektive språk som vi ville undersöka och valde därför att utesluta alternativa

metoder då en diskursanalys stämde bättre överens med syftet för vår analys. För att förtydliga är diskurser utifrån Foucaults syn mer än språkyttringar, det är även de regler och praktiker som gäller språkanvändningen i ett socialt sammanhang (Boréus 2015, s. 177).

Det finns däremot också svårigheter med diskursanalyser. Utifrån en socialkonstruktionistisk utgångspunkt tolkas diskursanalysen som oanvändbar i ett vetenskapligt och politiskt syfte då den inte kan avgöra vad som är på riktigt. De framtagna resultaten anses bara vara en historia om verkligheten bland många andra möjliga och på så vis kan den inte säga oss vad som är bra eller dåligt. Det vill säga, resultaten går inte att återskapa och blir därmed inte en objektiv verklighet. Kritiken mot diskursanalys är utifrån detta synsätt att den bara ger uttryck för ens egen kontingenta mening (Winther Jørgensen, Phillips 2000, s. 149). Trots detta ser vi det betydelsefullt att åstadkomma en förståelse kring vårt syfte med uppsatsen, främst för att problematiken är så framstående men också då tidigare forskning inte är omfattande. En annan förekommande kritik mot diskursanalys är att det är svårare att genomföra ifall det är fler än en författare. Eftersom diskursanalysen skapas genom sin egna perception så finns det en risk för att det kan uppstå oenighet gällande författarnas olika syn och uppfattning av diskursen (Bryman 2018, s. 654). Det har därför varit viktigt att erhålla stor respekt och medvetenhet för detta och vi har kontinuerligt haft det i beaktning under arbetets gång, då våra synsätt på diskursernas innebörd kan skilja sig åt oss författare emellan.

4.2 Tillvägagångssätt och urval

Vår diskursanalys görs på material som redan finns tillgängligt offentligt. Det vill säga Dumpens egna webbsida och tidningsartiklar. Vi kommer därmed inte samla in egen data utan istället lägga vikt vid att söka efter nödvändig fakta i relation till vårt undersökningsområde samt lägga större tyngd på att analysera materialet med hjälp av ett diskursanalytiskt synsätt (Bryman 2018, s. 643). Vi kommer att använda oss av Dumpens webbsida för inhämtning av information och som underlag för vårt undersökningsområde. För att kunna besvara hur Dumpen framställs i media har vi använt oss av tidningsartiklar, samtligt material presenteras nedan. Med hjälp av vårt insamlade material har vi kunnat

analysera hur Dumpen som forum framställer sig själva och hur tidningsartiklar väljer att framställa verksamheten.

Med anledning till vår begränsade tid har vi behövt göra en avgränsning i vårt material. Det vill säga, vad vi analyserar på Dumpens webbsida samt vilka tidningsartiklar vi valt. Vi arbetar med ett ämne som just nu är aktuellt och nästan varje dag släpps nya publikationer på Dumpens webbsida, det har därför varit av stor betydelse för oss att avgränsa i vår empiri. Vi började med att undersöka artiklar som handlade om Dumpen under 2022 och vid tillfället för detta var mängden publikationer ett rimligt antal som för oss ur en tidsaspekt gick att undersöka. Vi använde vid detta tillfället i första hand sökmotorn Lubsearch och därigenom databasen Retriever research och sökorden "Dumpen", "pedofiljägare", "barnsexförbrytare", "uthängningar". Flera av artiklarna hade exakt samma text och sorterades därför bort. Vidare var det även artiklar med samma information, uttryckt på olika sätt, även dessa sorterades ut.

Vid val av vilka vi skulle behålla tittade vi på tidningens läsarbaser, den som hade störst publik räknades av oss som mest användbar då deras spridning automatiskt är större. Vi slutade här med ett antal bestående av 14 tidningsartiklar. Våra artiklar är inhämtade från tidningarna; Dagens ETC som utger sig för att vara röd, grön och oberoende (Dagens ETC 2022), Expressen som utger sig för att vara liberal (Expressen 2017), Göteborgs Posten som utger sig för att vara oberoende liberal (Karlsson 2015), Folkbladet som utger sig för att vara oberoende socialdemokratisk (Andersson 2022) och Svenska Dagbladet som utger sig för att vara oberoende moderat (Svenska Dagbladet 2022). Genom att välja tidningar tillhörande olika ideologiska hemvister är vi medvetna om att publikationer kan vara vinklade alternativt färgade av detta. Våra förhoppningar med spridningen av ideologier är däremot att artiklarna istället ger en så neutral politisk inställning som möjligt. Samtliga artiklar är av olika karaktär, det vill säga dels nyhetsartiklar men också krönikor och inslag av intervjuer. Vi är medvetna om att dessa inte är enhetliga i förhållande till syfte och formuleringar och en analys av endast text hade troligen inte varit hållbar. Vi anser däremot att ett urval av tidningsartiklar av olika karaktär kan bidra till att uppnå ett mer tillförlitligt resultat då de olika artiklarna når ut till olika grupper och framställningen av Dumpen blir mer vidsträckt. Det är betydelsefullt för vårt syfte att få en vidsträckt uppfattning från vår mediala empiri, det vill säga att det dels är olika tidningar respektive plattformar med olika ideologier men därtill

också olika texter tror vi genererar i en fördel. En fördel där vi med denna spridning kan åstadkomma en mer enhetlig uppfattning och förståelse av medias diskurs i sin helhet.

Vid läsning av respektive artikel motläste vi materialet på Dumpens webbsida, det vill säga att vi såg om tidningsartikelns innehåll gick att jämföra med innehåll från Dumpens webbsida. Där använde vi deras sökfunktion med teman alternativt begrepp från artiklarna. På så vis kunde vi hitta antingen kommentarer om de skriva artiklarna från Dumpens håll alternativt deras egna utsagor om sitt arbete. Här sorterades ytterligare en del av artiklarna bort, det vill säga material som för vårt syfte och våra frågeställningar inte blev relevant då det inte gick att motläsa Dumpen. Det var på sätt och vis ur kontext, alltså inget i tidningsartikeln gick att ställa emot material från Dumpen. Materialet som blev kvar var totalt åtta tidningsartiklar kontra innehåll från Dumpen som stod i proportion till dessa (för tydligare beskrivning se material s. 24-26). Vårt tillvägagångssätt gjorde att vi kunde konstatera allt insamlat material som sammanhängande och vi kunde försäkra oss om att det vid analys skulle vara betydelsefullt i förhållande till varandra. Materialet beslutades att vara tillräckligt omfattande och anpassat för dels uppsatsens storlek men också för att skapa relevans i vår analys. Samtligt material är från 2022, den sista artikeln i vårt material är skriven den 23 november 2022 och därefter har vi inte tagit del av nya publikationer. Det vårt material inte kan visa med denna avgränsning, är om det skett en förändring över en längre tid. Om det finns en skillnad på hur Dumpen framträder idag gentemot när det bildades, blir därför en uppgift vi inte kan få fram ur vårt material. Detsamma gäller även den mediala framställningen, vi har valt att inte intressera oss för tidigare alternativt senare publiceringar vilket också genererar uppgifter som inte går att utläsa från vårt material. Vi ser dock inte denna uppgiften som avgörande för vår analys. Det insamlade materialet från Dumpens webbsida blev krönikor, skrivna av personer bakom Dumpen, och information om deras arbetsmetoder. Vi har även tagit del av deras svar på deras mest återkommande frågor om deras tillvägagångssätt och hur de rättfärdigar deras arbete (se material s. 24-26). Som tidigare nämnt har samtligt material valts ut baserat på innehållet i de angivna artiklarna.

När vi hade vårt slutliga urval var det första steget att grundligt gå igenom materialet flertalet gånger. Efter denna process kunde vi urskilja skilda förklaringar och begrepp som vi noterade och skrev ner. Det är viktigt att ha i beaktning att vi här redan är medvetna om metod,

kunskapsläget och teori, därför är det i processen svårt att agera helt neutralt trots att det kontinuerligt varit ambitionen. Vi är alltså medvetna om att studien med andra frågeställningar, syfte och skribenter troligen uppnått ett annat resultat trots samma material (Svensson 2015, s.211). De skilda begrepp vi fann var: *pedofiljägare, skada, ansvar, konfrontation, pådrivande, lurats, uthängning, pedofilfälla, självmord, risker, provokationer*. För att urskilja de skilda diskurserna och skapa större teman landade vi i tre övergripande teman; den potentiella förövaren, framställningen av offer och synen på rättssäkerhet. De två förstnämnda temana uppkom från en tydlig distinktion i förståelsen Dumpen och tidningsartiklarna emellan. Temat om rättssäkerhet blev aktuellt då både Dumpen och tidningsartiklarna belyser problematiken gällande rättssäkerhet på egna vis. Med hjälp utav dessa teman gick vi vidare i analysen mot bakgrund av vår teori och tidigare forskning, det blev således tydligt hur respektives uppfattningar såg ut och hur dessa skildrades.

4.3 Material

I följande del presenteras samtligt material vi har arbetat med. Under respektive rubrik ges också en kort beskrivning av innehållet.

4.3.1 Dumpen

Nedan presenteras urvalet från Dumpens webbsida och en kort beskrivning gällande respektive.

Välkommen till Dumpen

Under denna rubrik finns en presentation av vad Dumpen är, en presentation av några av Dumpens fiktiva karaktärer och slutligen svar på deras vanligaste frågor kontra svar på kritik (Nilsson 2022a).

Hem

På första sidan på Dumpen finns där nyhetsuppdateringar, det kan vara en ny konfrontation, en rättsbevakning eller ett inlägg där Dumpen kommenterar en artikel. Det går också att hitta olika berättelser från "överlevare", det vill säga personer som utsatts för sexuella övergrepp

när de var barn. Det finns också en rubrik som lyder “utvalda inlägg”. Slutligen finns där också på första sidan möjlighet att tipsa Dumpen samt få svar på deras vanligaste frågor (Dumpen 2022b).

Hall of shame

Under denna rubrik hittar man konfrontationerna. Dessa består av en video av själva konfrontationen men därtill beskrivs även processen i text och längre ner i inlägget finns tillgång till chattloggarna mellan Dumpen och personen de konfronterar. Chattloggarna är markerade med “18+ VARNING för sexuellt innehåll”. Det som för vår studie använts är titlar på uthängningarna och vetskapen kring att sidan finns (Dumpen 2022c).

Inlägg:

“Åstadkommer Dumpen inget av värde?” Sara Nilsson 2022-11-03. I följande inlägg bemöter ansvarig utgivare Sara Nilsson Martina Montelius artikel för Expressen. I inlägget lyfter Nilsson vad hon menar att Dumpens arbete resulterat i.

“Dumpen-klumpen” Sara Nilsson 2022-10-31. I inlägget beskriver Sara Nilsson att det ständigt tillkommer nya sätt för förövare att söka upp barn och hon menar att rättssamhället inte räcker till. Nilsson ifrågasätter rättssäkerheten för våra barn.

4.3.2 Artiklar

Nedan presenteras och beskrivs respektive tidningsartikel från media som vi valt att analysera.

“Mannen pressades av Dumpen - tog sitt liv: ‘Domare och bödel’” Dagens ETC 2022-10-18. I artikeln beskrivs det hur en man valt att avsluta sitt liv efter påtryckningar från Dumpen. Det framgår vilka typer av påtryckningar Dumpen använde sig av och hur familjen till mannen vädjade om att stoppa uthängningen.

“Konfronterades av Dumpen - greps direkt efter av polis” Dagens ETC 2022-09-14. I artikeln beskrivs det hur Sara Nilsson, ansvarig för Dumpen, tipsat polisen om en uthängning och hur

polisen sedan kunnat gripa mannen direkt efter. Polisen tar avstånd från påstående om ett aktivt samarbete och ser kontakten med Nilsson som ett tips från allmänheten.

“Dumpens metoder är helt enkelt ansvarslösa” Expressen 2022-06-23. I artikeln kritiserar Martina Montelius Dumpens arbete. Montelius problematiserar uthängningarna och resterande av Dumpens tillvägagångssätt. Dumpens arbete ses som lönlöst och något som leder till flera negativa konsekvenser.

“Claras man hängdes ut av Dumpen: ‘De bryr sig inte ett skit om mina barn’” Dagens ETC 2022-11-23. I artikeln berättar Clara om hur det har varit för henne och deras barn efter att hennes man blev uthängd av Dumpen.

“De jagar män som sexchattar med barn” Göteborgs Posten 2022-03-13. Artikeln beskriver Dumpens arbete och lyfter att en man tagit sitt liv efter en uthängning. Vidare presenteras ett samtal mellan Göteborgs Posten och ansvariga utgivare Sara Nilsson och Patrik Sjöberg. Deras arbete ifrågasätts och besvaras. Vidare presenteras också ett utlåtande från polis gällande verksamheten.

“Polisen om uthängningarna: ‘tar starkt avstånd från att ta lagen i egna händer’” Folkbladet 2022-09-24. Dumpens arbete beskrivs och problematiseras av polisen.

“Är det tillåtet för en sajt att peka ut pedofiler?” Svenska Dagbladet 2022-02-17. I denna artikel förklaras Dumpen som verksamhet och därtill även vilka rättsliga grunder de omfattas av.

“Pedofiljägaren Patrik Sjöberg skrattar åt den desperata mamman: ‘Du är labil’” Dagens ETC 2022-06-07. I artikeln intervjuas Moa som var sambo med en av de uthängda männen. Hon beskriver hur livet har förändrats sedan uthängningen och sedan hennes före detta sambo tog sitt liv.

4.4 Etik

Innan vi påbörjade vårt arbete så hade vi båda en förförståelse för området. Det innebär att vi redan innan vi gjorde vår research hade fördomar och åsikter om vad vi tycker är rätt och fel i frågan om publika uthängningar av potentiella pedofiler. Därmed reserverar vi oss för en viss partiskhet även om vi försöker att ha en neutral inställning. Denna etiska fråga är mer än en fråga relaterad till metodens tillförlitlighet, eftersom det även är en fråga om att vi själva måste ha i beaktning att våra egna fördomar kan speglas i vårt arbete och påverka vårt resultat. Detta blir också särskilt utmärkande i förhållande till en diskursanalys som är baserat på ens egna konstruktioner. Vi anser att vår medvetenhet har hjälpt oss i arbetets gång och att tillförlitligheten därigenom också stärks.

En annan etisk frågeställning är huruvida vi bidrar till att förstärka bilden av de uthängda personerna. Genom att undersöka detta område, deltar vi då också i uthängningarna? Kommer vårt arbete att influera inflödet av antalet besökare till Dumpens webbsida? Under arbetets gång fördes en diskussion om vi skulle avidentifiera Dumpen som verksamhet. I viss mån hade det kunnat resultera i ett mindre inflöde till Dumpens webbsida och därmed färre åskådare till uthängningarna, men i första hand en minskad transparens från oss skribenters håll. Vi landade däremot i att identifiera verksamheten för att enklare kunna inhämta material men främst för att en del av målsättningen med studien var en ökad förståelse för verksamheten och deras rättfärdigande av sitt arbete. Vi såg det därför vara av relevans att benämna verksamheten med namn, då läsaren kan ta del av aktuell studie och med den förståelsen se på Dumpen som organisation. Trots dessa resonemang var det av stor vikt att överväga vad vi valde att använda från Dumpens webbsida och presentera i studien. Redan innan vår urvalsprocess valde vi att inte inhämta något från chattar respektive videomaterial från uthängningarna. Det är ytterst känsliga uppgifter, främst kring männen i frågas identitet men också detaljer om övergrepp mot barn. För att förtydliga är barnen i fråga från Dumpens sida fiktiva men känsliga detaljer från männens sida har förekommit. Det är inga uppgifter som för vår uppsats heller hade varit relevanta.

Beroende på hur publik en webbsida är desto svårare blir det att skydda anonymiteten. Samtycket blir oskyddat. Frågan ifall den mediala kommunikationen är offentlig eller privat är svår att definiera (Bryman 2018, s. 187f). Däremot kan vi försäkra oss om att de offentliga texter som ligger till grund för analysen är alla skrivna med syftet att läsas av allmänheten. För att försäkra oss ytterligare att ingen kommer till skada på grund av vårt valda material kommer vårt material vara avidentifierat. Det vill säga, vi kommer inte att publicera några verkliga namn vad gäller både potentiella förövare och de imaginära offren, då vi anser att materialet är av högt känslig karaktär. Under dessa omständigheter behövs heller inget samtycke från de omdiskuterade personerna i fråga. Pace och Livingston (2005) lyfter i Brymans (2018, s. 187f) huruvida det är problematiskt att det är upp till forskaren själv att avgöra om materialet är av "känslig art", det är en princip som inte är särskilt konkret och inte helt okomplicerat. (ibid.) På Dumpens webbsida står potentiella förövars namn (i vissa fall) utskrivna, vilket vi anser vara högst oetiskt att ta med i vår uppsats. Viktigt att tillägga är att i vår empiri är samtliga potentiella förövare män och därför har vi kunnat utgå ifrån att benämna männen som "männen" alternativt "potentiella förövare" i vårt arbete. Vi är alltså medvetna om att kvinnor också kan vara potentiella förövare, men då statistiken övergripande innefattar män och det i vårt material endast innefattar män har vi valt att använda den benämningen för studien. Vi väljer att benämna de som potentiella förövare eftersom vi inte med säkerhet kan veta att de uthängda männen är förövare eller pedofiler.

4.5 Ansvarsfördelning

Under hela vårt uppsatsskrivande har vi fördelat ansvaret jämt och lika mellan oss. Inom vissa avsnitt har vi till en början haft olika ansvar, exempelvis har vi i avsnitten "Andra liknande organisationer" och "Tidigare forskning" ansvarat för olika delar av skrivandet. För att bibehålla en röd tråd har den andre författaren getts utrymme för respons och kommentarer innan slutgiltigt resultat. Det var viktigt för oss att vara med under processens gång och få kommentera innan färdig produkt då vi såg att det kunde vara en svårare process att föra fram sin egna åsikt då. För vårt urval av material såg vi det av relevans att i första hand arbeta enskilt för att sedan övergå till en gemensam process. Detta för att inte utesluta

möjligheterna om att hitta olika material som kunde vara nödvändigt. Vi bearbetade och granskade sedan materialet tillsammans. Resterande delar har varit gemensamt arbete då vi dels hade möjligheten att alltid träffas fysiskt men också för att vi ansåg det vara nödvändigt för vår förståelse. Då vi ansåg det betydelsefullt att genomgående i vår uppsats att följa en röd tråd i förhållande till vokabulär och vetenskapligt skrivande har det varit viktigt för oss att föra diskussion om varje ämne innan vi väl skrivit men också för att någons åsikter inte ska framhävas mer än den andres. Det har varit avsnitt och delar vi inte har varit överens om, att då tillsammans föra diskussion och komplettera varandra har genererat i slutsatser vi båda enats om. På detta vis kan vi också se att vi i flera delar kommit fram till mer utvecklade resonemang och vidsträckta perspektiv. Vi har gjort detta tillsammans och samarbetet i uppsatsskrivandet har fungerat mycket bra.

5. Resultat & Analys

I följande avsnitt redogör vi för vår analys och resultatet från den. Detta med utgångspunkt från vår empiri, alltså texterna från tidningsartiklarna kontra Dumpens webbsida. Som tidigare nämnts framträdde tre teman, vilka var; den potentiella förövaren, framställningen av offer och synen på rättssäkerhet. Dessa teman blev framträdande för oss då respektive diskurs särskilde sig från varandra. Utifrån temana, som vi också har redogjort för, presenteras de skilda diskurserna med utvalda citat från respektive källa. Här har vi också kopplat till vår teori och tidigare forskning. I slutet av analysen har vi redogjort genom en slutsats vad vår analys visade mot bakgrund i vårt syfte och frågeställningar.

5.1 Den potentiella förövaren

Temat om hur en potentiell förövare framställs blev för oss direkt framträdande vid analys av vårt material. Det är tydligt att Dumpen och skribenterna i tidningsartiklarna ser på en potentiell förövare olika och hur det på olika sätt framställs och levs upp till inom respektive diskurs. För att exemplifiera detta var det i nästan alla tidningsartiklar en benämning där den

potentiella förövaren var någon som blivit uthängd av Dumpen. Någon som fallit offer för Dumpens tillvägagångssätt. Mer om detta illustrerar vi i nästa tema. Övergripande så är det sparsamt med information i tidningsartiklarna om att det faktiskt varit en man som velat ha kontakt med ett barn i sexuellt syfte. Istället ligger fokus på Dumpens tillvägagångssätt och uthängningarna som publiceras. Detta kan tolkas som ett aktivt val från tidningsartiklarna då det kanske finns en medvetenhet om stigmatiseringen kring männen. Däremot erhåller nästintill alla tidningsartiklar en beskrivning som vinklas negativ och problematiserande av Dumpen. Dumpen beskrivs som “pedofilfälla” (Jonsson Röstlund 2022a), “pedofiljägare” (Mitrovic 2022), “folkdomstolar” (Schultz 2022), “viral fälla” (Jonsson Röstlund 2022b) och “ansvarslösa” (Montelius 2022). Även rubriker till tidningsartiklarna blir talande för hur skribenterna ser på Dumpens tillvägagångssätt och tolkas som tilltalande. Exempelvis rubriken “Claras man hängdes ut av Dumpen: ‘De bryr sig inte ett skit om mina barn’” (Jonsson Röstlund 2022a) och “Mannen pressades av Dumpen - tog sitt liv: ‘Domare och bödel’” (Jonsson Röstlund 2022c).

Rubrikerna ger i första hand läsaren ett intresse för publikationen, det är starka rubriker som är mycket talande och hårt skrivna. Tidningsartiklarna förstärker också bilden av att de uthängda männen skulle vara pedofiler, något som vi i avsnittet tidigare forskning redogjort för kräver en diagnos och som i sin tur är mycket stigmatiserat. Att ge läsaren utrymme för att i första hand se Dumpen som något de själv utger sig för att inte vara men i andra hand också sätta en stämpel på männen Dumpen kommer i kontakt med, möjliggör ytterligare en stigmatisering och utsatthet gentemot en individ.

Nej! Vi är barnrättsaktivister [...]

Huruvida de som vi fiskar upp har en pedofil störning eller inte, det kan vi inte veta med tanke på att en pedofil störning är en diagnos som enbart läkare kan ställa. Vad vi kan konstatera är att individerna som vi konfronterar visat ett sexuellt intresse någon som de tror är ett barn. Vad vi också kan konstatera är att personen faktiskt dykt upp på mötesplatsen för att träffa barnen som denne visat ett sexuellt intresse för. [...]

(Nilsson 2022a)

Dumpen menar att de inte är pedofiljägare, de menar att de är barnrättsaktivister och inte har kompetens att ställa diagnosen pedofili till någon utan att det är sakkunnigas ansvar, alltså läkarnas ansvar. Vi gör tolkningen att Dumpen vill undvika missförstånd och gör sitt yttersta för att endast visa vad de faktiskt kan konstatera. Från en diskursiv tolkning ser vi hur citatet illustrerar en form av rättfärdigande av deras tillvägagångssätt. Alltså Dumpen kan konstatera att där funnits en "gädda" som haft kontakt med ett fiktivt barn och sedan dykt upp för att träffa det fiktiva barnet. Av vårt insamlade material från Dumpens webbsida används inte begreppet pedofil riktat mot männen vid något tillfälle, och i våra insamlade tidningsartiklar används inte begreppet barnrättsaktivister i beskrivning av Dumpens arbete. Dumpens uttalande gällande vad de egentligen är framstår alltså som ett konstaterande av deras handling, något vi i vår analys tolkar som ett aktivt val från deras sida dels för att minska risken för förtal men också för att ytterligare rättfärdiga sitt tillvägagångssätt.

Dumpen framställer sin webbsida som "webbens otäckaste öppna hemsida" en plats som kan väcka "obehagskänslor". Utifrån ett socialkonstruktivistiskt perspektiv kan Dumpens sätt att uttrycka sig på sin webbsida, skapa en konstruktion av världen genom deras kompetens och mening (Burr 2015, s. 3ff). Genom Dumpens hemsida konstrueras därmed de uthängda männen som förövare utan att det finns ett faktiskt underlag för detta men också att personerna bakom Dumpen inte ser det som något problematiskt att hänga ut dessa män. De personer som i sin tur tar del av Dumpens konstruktioner behöver därefter ta ställning till de observationerna och om de bör ifrågasättas. Potentiella ifrågasättanden beror på läsarens kontext och dennes sanningar. (ibid.) På så sätt kan Dumpen få antingen anhängare eller motståndare genom sina uttalande, publiceringar och för deras ideologi.

Dumpen förklarar hur kategorin "Hall of shame" erhåller samtliga konfrontationer av "gäddor" under kategorin "videos från gäddfiske". Varför männen de konfronterar kallas gäddor beskrivs under rubriken "Välkommen till Dumpen" (Nilsson 2022a). Det beskrivs här att anledningen till att benämna männen som gäddor har sin utgångspunkt i att gäddan är en rovfisk som även attackerar fiskar i sin egen art. (ibid.) Dumpen förklarar att de inte kan konstatera att männen besitter en pedofilstörning, däremot görs ett konstaterande kring att männen "hugger" efter ett barn. (ibid.)

Som vi tidigare nämnt så beskrivs de potentiella förövarna som pedofiler i samtliga tidningsartiklar. Detta görs okommenterat och tolkas som en sanning att det just är pedofiler som Dumpen är på "jakt" efter. Här skildras de olika diskurserna och närmare bestämt åsikterna i en fråga om ordval och språkskillnader för samma fenomen. Vi har här valt att konstruera dessa språkskillnader genom ordvalen monster och gäddor kontra pedofil. Ordvalen är alternativa benämningar för de (vi benämner som) potentiella förövare och i samband med ordvalen sker även olika tillskrivningar som relateras till de skilda diskurserna. Vi förstår tidningsartiklarnas ordval "pedofil" utifrån bemärkelsen att de vill peka ut personerna bakom Dumpen som pedofiljägare, som en av orsakerna till benämningen. Nedan följer ett citat som visar hur tidningsartiklar nyttjar ordet pedofiljägarsajt som bemärkelse för Dumpens arbete.

Ytterligare en person har tagit sitt liv efter att ha konfronterats av Patrik Sjöbergs pedofiljägarsajt Dumpen.
Han skulle hängas ut. Tre dagar senare hittades han död.

(Jonsson Röstlund 2022c)

Att tidningen skriver pedofiljägarsajt i en kontext som hänvisar till att en man hittats död anser vi är ett tecken på att tidningsartiklen syftar på att pedofiljägarnas arbete medför negativa konsekvenser. Från citatet kan vi även utläsa ett orsakssamband av att Dagens ETC med största sannolikhet inte står bakom Dumpens arbete och deras webbsida. Med tanke på deras ordval – pedofiljägarsajt, tillskrivs de potentiella förövarna en egenskap som pedofil, detta sker indirekt eftersom deras egentliga mening tolkas är att rikta ordet till personerna bakom Dumpen, det vill säga "pedofiljägarna". Även detta, i sin tur, ökar stigmatiseringen av de uthängda männen på deras webbsida genom att de uthängda männen blir omnämnda som pedofiler när det i själva verket inte är det som skribenterna för tidningsartiklarna vill lyfta.

5.1.1 Språkbruk och varningar

Redaktörerna på Dumpen använder ett språk innehållande mycket värdeladdade respektive förstärkande ord. Genom Dumpens uttryck och språk varnas läsaren för deras innehåll på webbsidan. Det första läsaren möts av på webbsidan är uttryck som “Svenska webbens otäckaste öppna hemsida”, “VARNING FÖR MEDIA UTAN MUNKAVLE – EJ FÖR KÄNSLIGA” och “innehållet på sajten är alltså så rått och brutalt som någonting kan bli” (Nilsson 2022a). Vi gör tolkningen att syftet med deras språk är inte att skrämja läsaren utan tvärtom, snarare locka läsaren till deras innehåll. Genom att beskriva deras innehåll som “rått” och “brutalt” tillskrivs även en förstärkande bild av att de potentiella förövarna är skyldiga och förtjänar att hängas ut. De uthängda männen blir därmed också stigmatiserade genom Dumpens språk. Den diskursiva tolkningen med uttrycken en först möts av på Dumpens webbsida kännetecknar vidare ett ställningstagande gentemot övriga medier. Det vill säga att inom Dumpens förståelse ses övriga medier som nedtystade och mesiga och på Dumpen används inte “munkavle” utan där kommer sanningen fram. De starka uttalanden som Dumpen använder i beskrivningen av sig själva går också att tolka som att de anser övriga medier nästintill skyddar potentiella förövare.

Dumpen har ett eget språk med egna begrepp för företeelser och aktörer inom sitt bevakningsområde. Gäddorna i fråga blir tilldelade öknamn efter Dumpen gjort ett “napp” relaterade till personen. Öknamnen är av sarkastiska och hånfulla särdrag. Det kan vara namn som “Dramagäddan”, “Jönköpingstomten” eller “Mr Mouthful” (Dumpen 2022b). Hemsidans egna terminologi kan anses som ironisk och ger ett oseriöst intryck. Vi tolkar poängen med att använda oseriösa uttryck som ytterligare ett bestraffande mot männen. Att håna männen och sätta de i en vidare utsatt position på grund av deras handling gentemot de fiktiva barnen. Vi tolkar också det som ett syfte i att locka besökare på hemsidan till just uthängningarna och allt material som där medföljer.

I förhållande till ett diskursteoretiskt synsätt kan vi se hur både Dumpen och tidningsartiklarna använder kommunikationsmedel formade med uttryck och specifika ordval för konstruerandet av deras särskilda diskurser. En fråga om språkets makt blir aktuell då det skapar två motpoler, närmare bestämt två diskurser varpå allmänheten behöver ta ställning till

vem de står bakom. Diskurserna tillskriver mening och betydelse för ordanvändandet och ger därför olika innebörder beroende på hur den upplevs inom diskursen (Carabine 2001, s. 275). I förhållande till det socialkonstruktivistiska perspektivet bör "tillskrivningarna" snarare ses som observationer som bör ifrågasättas istället för sanningar (Burr 2015, s. 3ff).

Med utgångspunkt i Mork Morells tidigare forskning (2020) gällande organisationen Barnas Trygghets tillvägagångssätt, lyfts ett samband mellan exploateringen genom uthängningarna och vad det kan leda till för konsekvenser vid användande av ett språk med ett syfte att locka läsarna. Mork Morell förklarar att offentliga uthängningar kan tilltala en viss typ av individer som bidrar till en exploatering av motsatt karaktär än vad dessa organisationers avsikt är. (ibid.) Det innebär att potentiella förövare blir anhängare till webbsidan och istället för att skrämmas av innehållet formas en snedvriden bild som istället ökar hotet mot barnets säkerhet. De potentiella förövarna som anhängare kan därmed ta del av information (och få inspiration) om exempelvis hur de kan nå fram till barnet (Mork Morell 2020, s. 690).

Vi kan alltså se två skilda sätt att framställa en potentiell förövare men också två olika terminologier inom respektive diskurs. Tidningsartiklarna lyfter inte den potentiella förövaren i samma mån som Dumpen vilket vi tolkar har sin grund i att det just är en potentiell förövare och inte en förövare. Istället fokuserar tidningsartiklarna på den potentiella förövaren som någon som blivit utsatt för Dumpens tillvägagångssätt och tillskriver Dumpen olika benämningar. Benämningar som i grund och botten inte stämmer överens med Dumpens egna utsagor och benämningar som sätter den potentiella förövaren i en stigmatiserad position. Mot bakgrund av Dumpens terminologi och benämningen gädda i syftning till ett rovdjur som attackerar sin egen art gör vi den diskursiva tolkningen att det finns en bakomliggande orsak till att se männen som rovdjur och att det därtill inte finns en chans att bli botade från detta, i bästa fall kan männen bli "tämjda" och detta i så fall genom uthängningarna. Det skulle på så vis likställas som för alltid dömda, vilket dessa män blir genom de offentliga uthängningarna.

5.2 Framställningen av offer

Baserat på vårt inhämtade material från både Dumpen och våra tidningsartiklar dras det olika paralleller till vem som framställs som offer. Under detta tema kommer vi att redogöra för hur de skilda synsätten skildras och kopplas till respektive diskurs.

I en publicering på Dumpens webbsida *Sök hjälp, inte barn* (Nilsson 2022b) skriver Sara Nilsson att hon var hemma hos en av männen de konfronterat och tog en fika. I deras samtal ska mannen ha berättat om att tiden efter konfrontationen har varit jobbig men att även den bidragande ångesten har fungerat som en väckarklocka för att inte gå tillbaka.

Han svarade att man i första hand, även om det är tungt bör acceptera att problematiken ligger hos en själv. När man förstår att man har ett problem att lösa så gäller det att man faktiskt tar itu och löser det.

(Nilsson 2022b)

Citatet visar utifrån Dumpens uppfattning att deras tillvägagångssätt är rättfärdigat och att förövaren är beredd att ta ansvar för sin böjelse. Vi tolkar även här att Dumpen väljer att publicera detta på deras webbsida för att visa att även personerna som de arbetar mot, och sätter dit, kan vara tacksamma, och se en nytta, i det arbetet de gör. Att Nilsson skriver att hon har tagit en fika med mannen antar vi beror på att hon vill visa för läsarna att hon och mannen är på "god fot" med varandra. Framförallt tror vi att Nilsson lyfter detta för Dumpens egna vinning, mot bakgrund att det är inget i övrigt i vårt insamlade material från Dumpen tyder på att de gör något för att "hjälpa" männen i fråga. Vi gör därför tolkningen att handlingen med att ta en fika snarare blir en handling för Dumpen att rättfärdiga deras insatser och metoder. Ur samma aspekt går det inte bara att se en form av rättfärdigande av sitt eget arbete utan också för anhängare som alla får bekräftat att Dumpens arbete är viktigt. Både Dumpen och mannen i fråga ser här mannen utifrån en offerroll, men också att mannen i fråga ska ta tag i sina problem. Det framgår däremot inte om mannen tycker att uthängningen är rättfärdigad.

Vi tillämpar begreppet stigma för att redogöra för hur de olika parterna ställer sig till mannen som offer. Den uthängda mannen är stigmatiserad och vi kan resonera kring att han accepterar, och erkänner, hans problematik i förhållande till att han vill urskilja sig från män som bär på samma stigma (Goffman 2020, s.48), det vill säga mannen i fråga vill inte förknippas med resterande män som Dumpen har hängt ut på deras uthängningssida Hall of shame. Med detta förklaras även hur Dumpen stigmatiserar mannen i fråga. Nämligen att deras metoder i form av uthängningar är ett praktexempel för stigmatisering. Detta ser vi genom att personer med sexuellt avvikande beteende troligen kommer att dra sig från att söka hjälp när de blir offentligt uthängda och på så vis offentligt dömda för ett brott de nödvändigtvis inte har begått. Vi kan även här anta att det är ett av Dumpens syfte, att “straffa” de potentiella förövarna genom att betrakta männen som “onormala” i förhållande till allmänheten. Detta utifrån Foucaults uppfattning av diskurser som verktyg för makt och kontroll i bemärkelsen att de skapar en social verklighet för mottagaren. Med det sagt, en verklighet om att personerna bakom Dumpen kan uppfattas som oseriösa i deras metoder i form av uthängningarna.

Vad gäller tidningsartiklarnas inverkan på de potentiella förövarnas stigmatisering tolkar vi den vara av olika karaktär. På ett sätt bidrar de till stigmatisering utifrån deras publicerade tidningsartiklar eftersom skribenterna indirekt beskriver de potentiella förövarna som pedofiler. På ett annat sätt gynnas de uthängda männen eftersom de konsekvenser som uthängningen leder till framstår som orimliga. Genom att skriva negativt om Dumpen kan den potentiella förövaren utmålas som ett offer snarare än med det potentiella barn som kunde ha utsatts. Tidningsartiklarnas publiceringar kan alltså skapa sympati för de potentiella förövarna vilket i förlängningen kan gynna den stigmatiserade gruppen. När information om människans och deras anhörigas livsöden publiceras, utmanas läsarens rättsmedvetande då de potentiella förövarna inte ens har begått ett brott, eftersom det inte finns ett riktigt barn vid konfrontationstillfället. Sympatin för männen hade kanske kvarstått men varit annorlunda om det faktiskt var ett brott som hade begåtts. Detta blir också ett bevis för tidningsartiklarnas maktinflytande eftersom de kan välja hur männen ska framställas i media. Här framställs både Dumpens och tidningsartiklarnas olika intressen. Dumpen vill att det ska framkomma en lag för att skydda barnet innan det blir utsatt och genom detta varna och straffa den potentiella

förövaren. Tidningsartiklarna vill däremot förmedla att Dumpens uthängningar ger allvarliga konsekvenser och framställer därmed Dumpens metoder som olämpliga.

Artiklarna är kritiskt vinklade och det är endast två av artiklarna som lyfter någon form av fördelaktig aspekt av Dumpens arbete (Jonsson Röstlund 2022d; 2022a). Det vill exempelvis säga att Dumpen kommunicerat med män som senare misstänks för brott respektive att en anhörig var glad över själva kontakten med Dumpen bortsett från uthängningen av hennes före detta man. I artikeln från Expressen "Dumpens metoder är helt ansvarslösa" (Expressen, 23/6 2022) skriver Martina Montelius att uthängningarna drabbar oskyldiga anhöriga och att de istället bara kan gå till polisen. Montelius nämner även att den allvarligaste konsekvensen av Dumpens tillvägagångssätt är att:

underblåsa stigmat kring pedofili (vilket inte alla män som utnyttjar barn är bärare av, för övrigt) är att steget till att söka hjälp blir ännu längre

(Montelius 2022)

Bortsett från att uthängningarna i sig bidrar till att de potentiella förövarna hamnar i en offerroll skapar även stigmatiseringen en förstärkt bild av den potentiella förövaren som offer. Montelius menar här att detta bidrar till att steget att söka hjälp blir ännu längre på grund av att stigmat blir större i samband med offerrollen. Detta stämmer också överens med den tidigare forskningen gällande den närvarande psykiska ohälsan och rädslan för att söka hjälp hos personer med ett sexuellt intresse för barn (B4U-ACT 2011a).

Detta orsakar även att de män som visar sig vara oskyldiga blir offer genom Dumpens tillvägagångssätt. Den potentiella förövaren blir därmed ett offer utan att själv kunna råda över det (Persson i Goffman 2020, s.7). Stigmatiseringen är en form av gruppstigmatisering vilket innebär att det skapas ett *vi* och *dem* tänk. De *normala* tillhör ett "vi" medan de potentiella förövarna framställs som "de andra" och därmed som avvikande och med ett mindre värde. Vilket blir problematiskt när ett faktiskt brott inte har skett. Även här kan vi trycka på att Dumpen benämner de potentiella förövarna som monster och gäddor. Detta

exemplifierar hur Dumpens handlingar influeras genom sanningsanspråk utifrån det socialkonstruktivistiska perspektivet, det vill säga, Dumpen konstruerar sitt arbete som viktigt för allmänheten medan Montelius (2022) sanningsanspråk tyder på det motsatta.

Dumpen har på sidan “Välkommen till Dumpen” även kommenterat kritiken gällande hur de eventuellt orsakar en massa onödig smärta.

Alla skulle vi önska en smärtfri lösning för alla parter. Detta existerar dock inte. Att fjärma sig problematiken och låtsas som att den inte existerar är likställt med att låta historien upprepa sig så att dagens barn går samma träsk av tragedier till mötes som så många redan gått. Att blunda i rädsla för att någon i omgivningen kan bli lidande, är att låta barnen bära den smärta som förövaren orsakar.

(Nilsson 2022a)

Dumpen menar här att sexuella övergrepp mot barn av olika slag är det som skapar onödig smärta och lidande. Vi kan utifrån citatet även tolka att Dumpen åter anser att ingens lidande kan komma i närheten av barnets. De menar alltså att det är önskvärt att alla inblandade skulle få komma undan smärta, men då så inte är fallet är det för dem viktigt att lyfta den potentiella faran. Här kan det även tydas in att personerna bakom Dumpen inte ser alternativa metoder som hade varit lämpligare för att undvika onödig smärta. Dumpen menar att det är viktigt att vänja sig vid tanken att en psykosexuell störning inte bara drabbar personen som besitter den utan alla i dennes omgivning (Nilsson 2022a). Det som blir intressant gällande detta är att det tydligt framgår att det inte är den potentiella förövarens och dennes anhörigas lidanden som är i fokus till skillnad från tidningsartiklarnas framställning. Att Dumpen väljer att använda sig av ordet “främja” tolkas också i situationen som att om en inte arbetar likt dem eller delar deras vision så gynnas det sociala problemet, det tillåts helt enkelt att fortgå och frodas. Dumpen lämnar alltså inte utrymme för andra metoder än deras. Vidare har Dumpen även givit svar på om deras arbete genererar lidande för de potentiella förövarnas anhöriga.

Menar man att anhöriga mår bättre om man låter individer som söker efter barn i sexuellt syfte hållas i sitt sökande, tills de fullbordat sitt uppsåt? Då underskattar man kraftigt de anhöriga som vi till vardags möter. Ett fåtal har blivit arga över att vi konfronterat deras partner efter att denne sökt barn i sexuellt syfte men som regel så blir de anhöriga tacksamma att få veta vem de levt med.

(Nilsson 2022a)

Detta citat går i linje med det föregående citatet. Men här förklarar Dumpen med utgångspunkt i att majoriteten av de anhöriga till de potentiella förövarna är tacksamma för att Dumpen har "avslöjat" männen i fråga. Utifrån citatet kan vi också utläsa en attityd som visar på att personerna bakom Dumpen menar sig ha en god relation till de potentiella förövarnas anhöriga, som de menar att de dagligen möter. Dumpens attityd kan även förklaras som att de nästintill aldrig lyfter konsekvenserna med deras arbete. Genom deras webbsida och webbsidans anhängare tillskrivs även en maktapparat. Det innebär att i innehållet på Dumpens webbsida finns dolda sanningar och osanningar som är relaterade till deras diskurs, dessa är beroende på hur läsarna väljer att tolka materialet på webbsidan.

Utifrån våra skilda diskurser, det vill säga Dumpens framställning av sig själva kontra tidningsartiklarnas beskrivning av Dumpen, så väljer Dumpen att publicera för att det inte finns ett alternativ där ingen undgår smärta medan tidningsartiklarna beskriver att Dumpen själva menar att de använder uthängningsmetoder i syfte för upprättelse för de barn som utsatts. Vi antar här att Dumpen syftar på det objektiva barnet, det vill säga en upprättelse för de barn som har blivit sexuellt utnyttjande utan att det är bundet till en viss person. Det är nämligen barnet som Dumpen ser som offret i sammanhanget.

Utifrån detta tema är det intressant hur tidningsartiklarna är måna om att beskriva de potentiella förövarna som offer när det i grund och botten endast handlar om fiktiva barn och det inte finns några riktiga offer för ett brott. Det finns heller ingen annan för tidningsartiklarna att ta ställning till förutom i de fall där det finns ett orsakssamband mellan den uthängda och suicid. Går det verkligen i de andra fallen att sympatisera för ett icke

existerande offer? Vi gör istället tolkningen att det vi ser är form av antipati gentemot Dumpen som verksamhet och ur samma aspekt ser vi en antipati gentemot en potentiell förövare från Dumpens sida. I förhållande till tidningsartiklarnas syn på mannen som offer är det alltså mycket som tyder på att tidningsartiklarna inte är anhängare för Dumpens metoder. Det går också att anta att Dumpen inte är anhängare till någon annan metod än sin egen samt att där finns en polemik i deras argumentation som rättfärdigar deras arbete. Denna polemik från Dumpens sida, alltså meningsstrid som kännetecknar ett stödjande av barnet är återkommande och ständigt närvarande i deras konstruktion av verkligheten. Alltså att barnen ska skyddas och de potentiella förövarna straffas.

5.3 Synen på rättssäkerhet

Temat rättssäkerhet blev för vår analys framträdande då det dels var ett omfattande fokus på uthängningarna från både tidningsartiklarna och Dumpens håll. Men också då Dumpen lägger ett stort fokus på polisens arbete samtidigt som polisen starkt motsätter sig Dumpens tillvägagångssätt i tidningsartiklarna. Det blev tydligt att Dumpen och tidningsartiklarna hade olika diskursiva formationer om hur de behandlar och går tillväga med rådande problematik, detta kommer här att presenteras.

Att hänga ut en potentiell förövare är något som i Dumpens mening är nödvändigt, vilket vi tidigare redogjort för. De behöver varna för den potentiella faran och menar att detta arbetet också kan bli preventivt inte bara ur ett barnperspektiv utan också då andra potentiella "gäddor" kan "fiskas" och därmed hindras och vidare verka avskräckande för andra potentiella förövare (Nilsson 2022a). För att visa på följande citerar vi här Dumpens svar på om de polisanmäler under fliken "välkommen till Dumpen".

Ja, i de fall där det finns någonting att anmäla. Det är dock inget lagbrott att söka efter barn i sexuellt syfte om det inte finns en risk att brottet kan fullbordas och med tanke på att vi är vuxna så blir risken låg. En av huvudorsakerna till att vi arbetar som vi gör är just för att belysa att vi behöver lagstiftning som kan skydda barnen innan de

som söker efter dem faktiskt når fram till riktiga barn. Allt material som inte går att anmäla lämnas dock in till polisens tipsenhet. Vi kopplar även in andra myndigheter i de fall som det behövs, och vi tar kontakt med anhöriga och arbetsgivare så fort vi har möjlighet att få tag på dem. För att inte krocka med polisen online så har vi lämnat in uppgifter om fiskarnas konton, alltså vet de när vi är ute och trålar. Vi kör med helt öppna kort gentemot rättsvårdande myndigheter och bistår alltid med den information som vi samlat på oss när det behövs.

(Nilsson 2022a)

Det blir av detta citat tydligt att personerna bakom Dumpen har en tydlig bild av hur de rättfärdigar sitt arbete. Det vill säga att det de “fiskar” efter endast blir “napp” i förhållande till deras metod men inte i förhållande till deras vision gällande en förändrad lagstiftning och lagförda förövare. De skriver att det finns en medvetenhet kring att risken för fullbordat brott är låg. Det blir därför svårt att se mot bakgrund av tidigare forskning hur deras arbete möjligen kan stoppa de potentiella förövarna. Med det sagt har vi inte hittat någon forskning som tyder på att uthängningar avbryter ett sexuellt avvikande beteende. Snarare att digilantismen och det kulturella våldet som tidigare nämnt genererar en vidare stigmatisering. Stigmatisering mot det avvikande beteendet och för personen med det avvikande sexuella intresset längre ifrån ett hjälpsökande. Dumpen menar att de inte tar lagen i egna händer med anledning av att det inte finns “[...] juridiska möjligheter att stoppa individerna förrän den faktiskt skapat offer i form av barn, således finns det inte ens en lag att ta i egna händer” (Nilsson 2022a).

Som tidigare nämnt tolkar vi det som att personerna bakom Dumpen är medvetna om att deras arbete främst resulterar i ett form av avskräckande och vår tolkning blir att det i mångt och mycket blir tillfredsställande i förhållande till Dumpen och dess anhängares vinning. Det innebär att mycket av deras arbete går att tolka som att de vill tydliggöra sin ståndpunkt och verka genom rivalitet. Alltså att straffa potentiella förövare. I jämförelse med tidigare forskning gällande internetregister av sexualförbrytare i USA, likt registret NJSOIR, kan vi se ett samband med hur attityderna till sådana uthängningsmetoder verkar. Med tanke på att

USA och Sverige har skilda rättssystem så väljer vi här att inte jämföra dessa utan istället se vilka attityder som framträder vid dessa uthängningsmetoder. Likt resultatet från studien (Boyle et al. 2014), kan register av denna sort öka allmänhetens kunskap om sexualförbrytare och samma parallell dras till Dumpen. Nämligen att Dumpens webbsida uppmärksammar personer med ett sexuellt intresse för barn. På samma vis kan varken denna form av register eller Dumpen påvisa att deras metoder faktiskt förhindrar sexuella övergrepp mot barn. Med detta resultat som underlag för deras metoder kan vi ana en viss skepsis från allmänhetens sida. Att både potentiella pedofiler och pedofiler bli uthängda i offentligheten när det inte leder till en utveckling i minskning av sexualbrott mot barn blir det svårt att stödja Dumpens egna rättfärdigande av sitt arbete. Enligt studierna från tidigare forskning har attityderna mot dessa sexualförbrytarregister visat sig vara av mestadels negativ karaktär. Ett exempel på detta är deltagarna inom mentalsjukvården varav 80 procent trodde att en anmälan inte skulle påverka andelen offer för sexualbrott mot barn (Boyle et al. 2014). Detta kan likställas med ett sammanslaget resultat av vad våra utvalda tidningsartiklar pekar på. Med det sagt går det inte att säga vad läsaren av artikeln upplever och tycker men det går att säga något om opinionen från tidningsartiklarnas håll.

Tidningsartiklarna framställer Dumpens arbete som något mycket problematiskt respektive farligt och väljer i nästintill alla tidningsartiklar att trycka på orsakssambandet mellan suicidfällen. Att några av tidningsartiklarna har valt att fråga polisväsendet om Dumpens arbete blir för kontexten en tydlig användning av makt. Polisens maktposition kan, i Foucaults förklaring gällande diskurser, kännetecknas som uppfattning av makt och kontroll som därtill både kan inkludera, exkludera och avgöra vem som är mest trovärdig respektive vem som tillåts tala inom diskursen. Att polisens tillåts förklara problematiken i Dumpens arbete exkluderar Dumpens egna utsagor om betydelsen för deras arbete eftersom polisen har en högre maktposition. Att Dumpen tillåts komma till tals i situationen anser vi vara nödvändigt. Dumpens arbete fortgår och verksamheten verkar inte ha några planer på att lägga ner. Vi ser det därför i ett perspektiv av rättssäkerhet viktigt att deras syfte tillåts komma fram och diskuteras snarare än att konflikten ska kvarstå och frodas. För att exemplifiera ett utlåtande från polisväsendets sida:

- Vi tar starkt avstånd ifrån arbetssättet. Det här är ett arbete som man ska överlämna till de rättsvårdande myndigheterna. Det är våran uppgift att identifiera och jobba mot medborgare som eventuellt har gjort sig skyldiga till brott. Sverige är en rättsstat, och initiativ där man tar lagen i egna händer tar vi starkt avstånd ifrån, säger han och menar att riskerna med denna typ av konfrontationer är stora - för samtliga inblandade.

(Pettersson 2022)

Citatet illustrerar hur Polisen framför sin talan för hela rättsväsendet. Vilket blir diskursanalytiskt intressant i framställningen av Dumpen och hur uppfattningen av deras arbete är. Det blir genom diskursens makt tydligt hur en social verklighet för mottagaren gällande Dumpens tillvägagångssätt är problematiskt. Dumpen beskriver hur de hjälpt polisen dels genom tips men också genom insamlat material (Pettersson 2022). Förundersökningar, åtal och domar har kunnat upprättas delvis genom Dumpens arbete. Detta blir i situationen exkluderat mot bakgrund av att det i förhållande till tidningsartiklarnas utsagor inte blir sanningsenligt i framställningen av Dumpen.

Dumpen i fråga väljer i sina uttalanden dels att belysa hur mycket de själva tillför polisen och deras arbete. Att de spelar med "öppna kort" (Nilsson 2022a) och bistår polisen med det som behövs. Å andra sidan är mycket av det insamlade materialet från Dumpens webbsida kritik gentemot polisen och andra myndigheters sätt att arbeta. Inte bara att resurserna inte räcker till utan också att arbetet går otroligt långsamt.

Under förutsättning att polisen arbetar i samma tempo som kalmarpolisen så hinner gäddorna både dricka kaffe och placera sin hårdvara på havets botten.

Under förutsättning att polisen faktiskt tar emot de bollar som vi passar så kan de faktiskt råka snubbla över både det ena och det andra.

Till exempel 432 timmar film med barn som blir utsatta för övergrepp
[...]

(Nilsson 2022c)

Likt tidigare exempel om Foucaults förklaring av makt och kontroll arbetar Dumpen här likt tidningsartiklarna. Det vill säga exkluderar polisens arbete men därtill också lägger ett värde i det. Citatet illustrerar ett förlöjligande och en bristande förståelse för polisväsendet. Att polisens perspektiv eller syn på saken inte tillåts komma till tals blir även här exkluderande. Ett exkluderande i denna kontext kan leda till att Dumpens anhängare etablerar en negativ inställning till rättsväsendet vilket i sin tur också kan leda till en upplevd frustration inom diskursen. Ur ett socialkonstruktivistiskt perspektiv kan anhängare inom diskursen motivera respektive uppmuntra varandra och därtill göra förståelsen inom diskursen starkare, men också genom sina sanningar upprätta relationer med andra och därigenom få ytterligare anhängare (Burr 2015, s. 4ff).

Ett annat exempel på hur Dumpen använder sin makt är genom att använda barnets perspektiv kontinuerligt vilket i grund och botten är etiskt svårt att gå emot. Vilket dels kan motivera ytterligare anhängare men också göra det svårt för tidningsartiklarna att problematisera något annat än just uthängningarna.

Man pratar så gärna om rättssäkerhet i debatter om vårt arbete.

Undrar varför man inte istället diskuterar rättssäkerhet för våra barn?

(Nilsson 2022d)

Det går här åter att se en polemik i Dumpens framställning av sitt arbete, det är antingen eller. Kritiken bemöts inte utan besvaras istället med deras förståelse av det som är rätt, deras sanningsanspråk. Vår tolkning av detta blir dels att Dumpen inte har några andra argument att besvara det med men också en medvetenhet kring att deras argument är etiskt svårt att bemöta. Det blir därför ur tidningsartiklarnas diskursiva mening förklarligt att använda sig av

polisväsendet som maktposition och trycka på Dumpens tillvägagångssätt snarare än deras utopi.

6. Slutsats

Mot bakgrund av vår analys samt aktuellt syfte och frågeställningar har vi etablerat en förståelse för Dumpens sätt att rättfärdiga sitt tillvägagångssätt kontra hur det framställs i media. Vi kunde urskilja tre olika diskursiva teman i förhållande till respektive källa; den potentiella förövaren, framställningen av offer, och synen på rättssäkerhet. För samtliga teman var förståelsen Dumpen och tidningsartiklarna emellan tydligt åtskild. Mot bakgrund i Foucaults redogörande för diskursen som verktyg för makt och kontroll upplevs den potentiella förövaren i tidningsartiklarna som någon som också är en person med behov som därtill behöver hjälp för sina problem. Det blev därmed tydligt hur tidningsartiklarna porträtterade Dumpen som en typ av föröväre i situationen parallellt som de porträtterades som oseriösa och fanatiska. Dumpens huvudsakliga syfte osynliggörs och en kunskapsregim kring Dumpen som problematiska och farliga framträder och etableras. Detta blev intressant då tidningsartiklarna egentligen refererar till ett icke existerande offer i de fall där det inte presenterats ett orsakssamband till Dumpens uthängning och en persons död.

Dumpen har ett genomgående och konkret fokus på mannen som den potentiella förövaren. Mannen är en gädda som attackerar sin egen art. Det är inom diskursen mycket centralt att dessa gäddor måste synliggöras och varnas för som en potentiell fara. Dumpen menar att det med deras tillvägagångssätt går att skydda riktiga barn, skrämman den potentiella förövaren men också varna allmänheten för personen. Vilket i sin tur går att koppla till Trottiers artikel om digilantism och det kulturella våldet (Trottier 2017, s. 56f). Dumpens språkbruk och förståelse är av egen karaktär och de rättfärdigar allt i sitt arbete ur ett perspektiv av att skydda barnen. Något som i förståelsen av diskursen verkar generera en bekräftelse för tillvägagångssättet. Det vill säga att får de en "gädda" uthängd har de åstadkommit något betydelsefullt.

Tidningsartiklarna lyfter alltså inte den potentiella förövaren ur samma aspekt som Dumpen, däremot använder tidningsartiklarna i sin framställning av Dumpen tillskrivningar som inte stämmer överens med Dumpens egna framställning av sitt tillvägagångssätt, det vill exempelvis säga "pedofiljägare" (Mitrovic 2022). Genom att använda dessa ord bidrar tidningsartiklarna till att upprätthålla det stigma de försöker bryta. Att aktivt tillskriva Dumpens arbete med namn Dumpen själva inte utger sig för att vara genererar att pedofilepitetet kvarstår vid Dumpen. Detta i sin tur kan bli en fördel för Dumpen, då pedofili är ett socialt problem som samhället vill bekämpa och att Dumpen jagar dessa anses som positivt. Det framkommer alltså inte med de felaktiga tillskrivningarna att Dumpen jagar potentiella förövare med hjälp utav fiktiva barn. Istället sätts den potentiella förövaren i en stigmatiserad position, en position där den redan är en pedofil. Dumpens terminologi och benämningen på männen som gäddor i syftning till rovdjur som attackerar sin egen art ger oss den diskursiva tolkningen att det finns en bakomliggande orsak som grundar sig i att männen inte kan bli botade, de är för alltid dömda och kan i bästa fall bli tämjda med Dumpens tillvägagångssätt.

Tidningsartiklarna problematiserar Dumpen och ser verksamheten ur ett större perspektiv, tidningsartiklarna belyser hur männen kan vara potentiella förövare men också ett offer i utsattheten genom uthängningarna. Dumpen däremot har ett genomgående fokus på barnet och hur detta ska skyddas. Respektive diskurs har skilda diskursiva formationer gällande rättssäkerhet. Tidningsartiklarna belyser hur farligt arbetet är mot bakgrund av de två självmord som påstås ha ett orsakssamband med Dumpens arbete och använder därtill polisväsendet som maktposition, för att tydliggöra sin ståndpunkt. Medan Dumpen endast ser deras arbete som nödvändigt utifrån barnets perspektiv, alltså barnets integritet och okränkbarhet. En polemik som är genomgående för Dumpens rättfärdigande av sitt arbete men också något som för tidningsartiklarna är etiskt svårt att motsätta sig.

I förhållande till vårt syfte och frågeställningar förstår vi att framställningen av Dumpens tillvägagångssätt av Dumpen själva skiljer sig betydande från tidningsartiklarnas. Det går att dra slutsatsen att diskursen har en betydande roll ur en aspekt av makt och att det därtill också är svårt att se utanför detta sanningsanspråk respektive konstruerade sanning. Dumpen ser alltså inte bortom faran för barnet och är inte öppna för att bemöta kritik gällande att en fara

för andra personer också kan uppstå genom deras tillvägagångssätt. Det går vidare att dra slutsatsen att tidningsartiklarna har ett genomgående problematiserande fokus på Dumpens metoder, inte deras vision.

7. Avslutande diskussion och relevans för socialt arbete

Något vi såg i vår analys men som gick utanför vår frågeställning var hur Dumpens vision kan bli svår att uppnå. Dumpen vill skydda barnet, att skydda barnet handlar enligt vår uppfattning inte om att gång på gång sätta en upp en mur för faran utan att istället arbeta med faran. Dumpens förståelse stannar vid att de måste jobba med faran och varna andra för den. Mot bakgrund av tidigare forskning om organisationen Barnas trygghet kan vi se att Dumpens metoder att arbeta med faran istället kan få den mer etablerad och svåråtkomlig. Det blir därför svårt att se vad deras arbete egentligen genererar dels för barnet men också i förhållande till opinionen om en förändrad lagstiftning.

Under studiens gång har vi diskuterat hur Dumpen ska fortsätta med sitt arbete och om de möjligen kommer att använda sig av andra metoder eller en utveckling av de redan existerande metoderna. Då de rör sig i forum som för vår uppfattning är relativt slutna går det att anta att deras verksamhet och tillvägagångssätt avslöjas relativt snabbt. Dumpen har inte vidtagit några radikala skillnader i sitt arbetssätt efter de två självmorden vilket skiljer sig från de tidigare verksamheterna som är nämnda i stycket "om tidigare organisationer". Kommer Dumpen istället vidta andra åtgärder och metoder för att fånga potentiella förövare och därtill få gehör för sitt förslag om ändrad lagstiftning? Vi kan också anta att om en söker efter barn i sexuellt syfte och har vetskap om Dumpen som verksamhet, tar till andra metoder, det vill säga befinner sig i andra forum som möjligen är svårare att upptäcka eller kanske lämnar nätet helt och söker kontakt med barn i ens närhet istället? Vilket i sin tur genererar ett svårare arbete för polisen, en större konflikt, Dumpen och tidningsartiklarna emellan och en vidare stigmatisering som drar personerna längre ifrån ett potentiellt hjälpsökande.

Vi har för vår studie inte analyserat chattarna Dumpen etablerar med männen i fråga men är medvetna om att de innehåller mycket känsliga uppgifter, något det även syns tendenser till på andra platser på Dumpens webbsida. Mot bakgrund av tidigare forskning om Barnas trygghet så funderade vi på hur Dumpens webbsida möjligen kan utgöra en laglig plats för att tillfredställa en sexuell dragning till barn? Det vill säga ett sätt att inspireras som går helt emot Dumpens syfte och ambition. Vidare märkte vi hur varken Dumpen eller tidningsartiklarna i sin framställning väljer att ta med fakta eller information kring var personer kan söka hjälp eller vända sig om en känner sig utsatt. Ur samma aspekt funderade vi även på hur vår uppsats kan landa och bemötas om en person med denna sexuella dragning läser? Vår förhoppning är att uppsatsen i sådana fall i någon mån kan verka upplysande.

Vi tar med oss värdefulla lärdomar från att ha arbetat med denna studien. I förhållande till en Foucauldiansk inspirerad diskursanalys förstår vi att det går att etablera ett omfattande perspektiv snarare än bara användningen av ett särskilt språkbruk. Vi ser det betydelsefullt att göra reflektioner gällande fenomen och situationer där det finns redan etablerade förgivettagna språk och sanningar. Detta både i förhållande till sig själv men också i förhållande till andra som inte delar samma uppfattning. Det är viktigt att tillåta en potentiell frigörelse från skilda kategorier och föreställningar som existerar och eventuellt begränsar.

Under arbetets gång har vi emellanåt känt att vår uppsats går i en riktning som liknar en uppsats skriven av språkanalytiker, kriminologer eller liknande. Vi vill därför här poängtera hur vårt arbete och resultat är av stor vikt för socialt arbete. Mycket av det sociala arbetet innefattar vem som har makten i sina händer och hur denna makt utnyttjas. För socialarbetare är det av stor vikt att kunna motivera för sina akter och beslut, vilket är något som vi ser tendenser av i Dumpens arbete. Räcker det att kunna tala för sin sak för att få sin vilja igenom eller för att få anhängare? Utgångspunkten för socionomer är att få en djupare förståelse. Makten i form av beslutsfattande i det sociala arbetet blir därför relevant för en socionom då det ofta rör social problematik, vilket sexualbrott mot barn är. Som socionom behöver vi ta del av olika perspektiv för dels allmänna sociala problem och specifika incidenter. Exempelvis, vad säger de unga? Vad säger de i sociala medier? Vad säger förövarna? – Och hur ska socialarbetaren förhålla sig till detta? En annan viktig utgångspunkt till varför detta handlar om socialt arbete är för att vi som socionomer högst troligt kommer träffa både offer

och förövare i vår yrkesroll och vi behöver då ha med oss att den första förståelsen som ges av situationen inte nödvändigtvis är hela sanningen, om ens någon sanning över huvud taget. Det gäller alltså att ta situationen ur sin kontext. Vi behöver lyssna till offer så att de blir betrodda och får rätt hjälp, samtidigt behöver vi lyssna till förövarna för att kunna ge rätt hjälp. Vi behöver också vara medvetna om vad makt och informationsspridning har för påverkan på människor, som exempelvis vad en uthängning medför, för både människan som blir uthängd och för dennes anhöriga.

7.1 Framtida forskning

Under arbetets gång var det många gånger svårt att begränsa sig till det vi faktiskt ville undersöka då det fanns mycket intressant längs vägen. Ett förslag till framtida forskning vore att göra samma undersökning men under ett längre tidsintervall och utifrån ett större material. Det vore även intressant att undersöka mer kring om Dumpens arbete i någon mån har verkat preventivt. Det hade också varit intressant att utveckla materialet så att det även sker en analys i förhållande till anhängare och deras språkbruk och möjligen därtill använda en annan plattform som exempelvis sociala medier. Eventuellt hade det gått att urskilja vidare diskurser och porträtteringar hade blivit starkare respektive mer komplex.

Vidare ser vi det också intressant att komma till kärnan med det sociala problemet i fråga, det vill säga sexualbrott gentemot barn. Det går inte enbart att stoppa genom att skydda barnen utan det behövs förebyggande arbete och arbete med förövare. Hur ska dessa komma till tals och våga bemöta sitt avvikande beteende trots stigmatisering och skam?

8. Referenser

Anderson L, Amy & Lisa L. Sample (2008) *Public Awareness and Action Resulting From Sex Offender Community Notification Laws*. 19(4): 371-396.

Andersson, Widar (2022) Widar Andersson: Han tänker som en socialdemokrat när det gäller makten. *Folkbladet*, den 5 december 2022.

B4U-ACT. (2011a) *Mental Health Care & Professional Literature*.
<https://www.b4uact.org/research/survey-results/spring-2011-survey/> [Hämtat: 2022-12-01].

B4U-ACT. (2011b) *Youth, Suicidality, and Seeking Care*.
<https://www.b4uact.org/research/survey-results/youth-suicidality-and-seeking-care/>
[Hämtat: 2022-12-01].

Barnas trygghet (2022) *Vårt arbeid*. <https://www.barnastrygghet.no/vart-arbeid/> [Hämtat: 2022-11-10].

Boréus, Kristina (2015a) Diskursanalys I: Ahrne, Göran & Peter Svensson (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Andra uppl. Stockholm: Liber.

Boréus, Kristina (2015b) *Texter i vardag och samhälle I: Ahrne, Göran & Peter Svensson (red.) Handbok i kvalitativa metoder*. Andra uppl. Stockholm: Liber.

Boyle, Douglas J, Laura M Ragusa-Salerno, Andrea Fleisch Marcus, Marian R Passannante & Susan Furrer (2014) Public Knowledge and Use of Sexual Offender Internet Registries: Results From a Random Digit Dialing Telephone Survey. *Journal of Interpersonal Violence*, 29(10): 1914-1932.

Brottsförebyggande rådet (2021) *Våldtäkt och sexualbrott*.
[https://bra.se/statistik/statistik-utifran-brottstyper/valdtakt-och-sexualbrott.html#:~:text=Sexuell%20ofredande%20mot%20barn%20i%20%C3%A5ldern%2015%E2%80%9317%20%C3%A5r&text=Av%20dessa%20brott%20var%201,17%20procent%20\(%2B15%20brott\)](https://bra.se/statistik/statistik-utifran-brottstyper/valdtakt-och-sexualbrott.html#:~:text=Sexuell%20ofredande%20mot%20barn%20i%20%C3%A5ldern%2015%E2%80%9317%20%C3%A5r&text=Av%20dessa%20brott%20var%201,17%20procent%20(%2B15%20brott))
[Hämtat: 2022-12-07].

Bryman, Alan (2018) *Samhällsvetenskapliga metoder*. Tredje uppl. Stockholm: Liber.

Burr, Vivien (2015) *Social Constructionism*. Tredje uppl. London: Routledge.

Carabine, Jean (2001) Unmarried motherhood 1830-1990: a genealogical analysis I: Wetherell, Margaret, Setphanie Taylor & Simeon J. Yates (red). *Discourse as Data* s. 267–310. London, U.K: Sage Publications Ltd.

Claeson, Linnéa [@assholesonline] (2022) Instagram.
<https://www.instagram.com/assholesonline/> [Hämtat: 2022-11-15].

Dagens ETC (2022) <https://www.etc.se/meny> [Hämtat: 2023-01-17].

Dumpen (2022a) *Lagändring*. <https://dumpen.se/2022/06/12/lagandring/> [Hämtat: 2023-01-15].

Dumpen (2022b) *Hem*. <https://dumpen.se/> [Hämtat: 2022-11-12].

Dumpen (2022c) *Hall of shame*. <https://dumpen.se/category/hall-of-shame/> [Hämtat: 2022-11-12].

Ecpat (2022) *Vi är Ecpat*. <https://Ecpat.se/omEcpat/> [Hämtat: 2022-12-09].

Expressen (2017) <https://www.expressen.se/om-expressen/valkommen-till-expressen/> [Hämtat: 2023-01-17].

Fremd, Mike V. (2006) Sexual-Predator Sting Ends in Former Texas Prosecutor's Suicide. *abcnews*, den 7 november 2006.

Goffman, Erving (2020) *Stigma: den stämplades roll och identitet*. Femte uppl. Lund: Studentlitteratur.

Hartelius, Alex (2019) Mannen bakom ”To catch a predator” greps av polis. *Aftonbladet*, den 17 januari 2019.

Inte ett barn till [Inteettbartill] (2022) Facebook.
<https://www.facebook.com/groups/304602881331509/?mibextid=HsNCOg> [Hämtat: 2022-12-26].

Inte ett barn till (2022) *Om oss*. <https://inteettbartill.se/content/4-om-oss> [Hämtat: 2022-11-17].

Jahnke, Sara, Philipp Kathleen & Juergen Hoyer (2013) Stigmatization of people with pedophilia: A blind spot in stigma research. *International Journal of Sexual Health*, 25(3): 169–184.

Jonsson Röstlund, Christoffer (2022a) Claras man hängdes ut av Dumpen: “De bryr sig inte ett skit om mina barn”. *Dagens ETC*, den 23 november 2022.

Jonsson Röstlund, Christoffer (2022b) Pedofiljägaren Patrik Sjöberg skrattar åt den desperata mamman: “Du är labil”. *Dagens ETC*, den 7 juni 2022.

Jonsson Röstlund, Christoffer (2022c) Mannen pressades av Dumpen - tog sitt liv: “Domare och bödel”. *Dagens ETC*, den 18 oktober 2022.

Jonsson Röstlund, Christoffer (2022d) Konfronterades av Dumpen - greps direkt efter av polis. *Dagens ETC*, den 14 september 2022.

Kandpal, Disha (2020) Why Did 'To Catch A Predator' End? Here Is What Happened To The Crime Reality Show. *Republic World*, den 17 juli 2020.

Karlsson, Caroline (2015) GP förblir en liberal tidning, *Göteborgs Posten*, den 14 januari 2015.

Karolinska Institutet (2022) *Pedophilia*.

<https://mesh.kib.ki.se/term/D010378/pedophilia> [Hämtat: 2022-11-10].

Mitrovic, Filip (2022) De jagar män som sexchattar med barn. *Göteborgs-Posten*, den 13 mars 2022.

Montelius, Martina (2022) Dumpens metoder är helt enkelt ansvarslösa. *Expressen*, den 23 juni 2022.

Mork Morell, Heidi (2020) Selvoppnevnte rettshåndhevere: om fremveksten av ”pedojegere” på nett. *Tidsskrift for Rettsvitenskap*, 154(05): 660–690.

Myndigheten för press, radio och tv (2022) *Det här är ett utgivningsbevis*.

<https://www.mprt.se/regelverk/utgivningsbevis/> [Hämtat: 2022-11-29].

Nationalencyklopedin (2022a) *medborgargarde*.

<http://www.ne.se/uppslagsverk/ordbok/svensk/medborgargarde> [Hämtat: 2022-12-01].

Nationalencyklopedin (2022b) *medborgarjournalistik*.

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/medborgarjournalistik> [Hämtat: 2022-12-01].

Nationalencyklopedin (2022c) *folkdomstol*.

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/folkdomstol> [Hämtat: 2022-12-01].

Nationalencyklopedin (2022d) *pedofili*.

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/pedofili> [Hämtat: 2022-12-06].

Nilsson, Sara (2022a) *Välkommen till Dumpen*. Dumpen.

<https://dumpen.se/2022/03/08/valkommen-till-dumpen/> [Hämtat: 2022-12-11].

Nilsson, Sara (2022b) *Sök hjälp, inte barn*. Dumpen.

<https://dumpen.se/2022/04/27/sok-hjalp-inte-barn/> [Hämtat: 2022-12-19].

Nilsson, Sara (2022c) *Åstadkommer Dumpen ingenting av värde?* Dumpen.

<https://dumpen.se/2022/11/03/astadkommer-dumpen-ingen-ting-av-varde/> [Hämtat: 2022-12-19].

Nilsson, Sara (2022d) *Dumpen-klumpen*. Dumpen.

<https://dumpen.se/2022/10/31/dumpen-klumpen/> [Hämtat: 2022-12-17].

Pettersson, Anne (2022) Polisen om uthängningarna: “tar starkt avstånd från att ta lagen i egna händer”. *Folkbladet*, den 24 september 2022.

Polismyndigheten (2022a) *Näthat - lagar och fakta*.

<https://polisen.se/lagar-och-regler/lagar-och-fakta-om-brott/it-relaterade-brott/nathat/> [Hämtat: 2022-12-04].

Polismyndigheten (2022b) *Brott mot barn - lagar och fakta*.

<https://polisen.se/lagar-och-regler/lagar-och-fakta-om-brott/brott-mot-barn/> [Hämtat: 2022-11-10].

Raymond, Nancy C, Eli Coleman, Fred Ohlerking, Gary A. Christenson & Michael Miner (1999) Psychiatric Comorbidity in Pedophilic Sex Offenders. *The American journal of psychiatry*, 156(5): 786–788.

Schultz, Mårten (2022) Är det tillåtet för en sajt att peka ut pedofiler? *Svenska Dagbladet*, den 17 februari 2022.

Svenska Dagbladet (2022) <https://kundservice.svd.se/omsvd/> [Hämtat: 2023-01-17].

Svensson, Peter (2015) Teorins roll i kvalitativ forskning I: Göran Ahrne & Peter Svensson (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Andra uppl. Malmö: Liber.

Trottier, Daniel (2017) Digital Vigilantism as Weaponisation of Visibility. *Philosophy & Technology*, 30(1): 55–72.

Wilson, Glenn D & David N. Cox (1983) Personality of paedophile club members. *Personality and Individual Differences*, 4(3): 323–329.

Winther Jørgensen & Marianne, Louise Phillips (2000). *Diskursanalys som teori och metod*. Lund: Studentlitteratur.